

514

N.S.M. G.

அனந்த போதினி

ANANDA BODHINI.

Vol. 29. பாருளடக்கம்

சபானுவூபு ஆவணம் கால

உள்ளடக்கம்

20 SEP 1947

1. கடவுள் வணக்கம்	... 45
2. தமிழர் திருநாள்	... 46
3. இயற்கைத் 'திரு'வினர்	49
4. நான் காஜும் கலியாணசந்தை	50
5. உள்ளொளி யுடைய ஒன்றியார்	52
6. பெண்ணம் வேண்டும் பெருந்தகை	54
7. தமிழ்நாடு கண் திறக்கிறது	56
8. வைர விழு வாழ்த்து	61
9. தொழிலாளர் இயக்கத்தின் தந்தை	62
10. "செந்தமிழ்ச் சேவகர்"	65
11. தமிழ்ப் பங்பாடு கண்ட
திரு. வி. க., மறவா நாட்கள்	66
12. அரசியல் சேவையும்
தமிழ் வளர்ச்சியும்	67
13. வாழ்த்துப்பா, உலகம் வாழ்கி	69, 71
14. தொல்காப்பிய ஜூயர் திரு. வி. க.	74
15. கலியாணசந்தரர் அல்லது தமிழ்க்
காதல், நமது திரு. வி. க.	75, 77
16. சிம்மராசி, தாமதமேன்?	84, 87
17. உயரிய பெரியார், பஞ்சாங்கம்	89, 92

(தமிழ்) மேமரியா மெட்கா என் அருமையான வைத்திய நூல்

இந்த அரிய வைத்திய புத்தகமானது ஆங்கில மருந்து கலப்பு விவர முறைகளைத் தமிழில் மிகவும் விளக்கமாக உள்ளங்கை நெல்லிக்கணி போல் நன்கு விளக்குகிறது. இன்னின்ன நோய்க்கு இன்னின்ன விதமாக மருந்து களைச் சேர்த்து மிச்சர் (Mixture) செய்து சாப்டெ வேண்டு மென்றை இந் தால் நன்றாகக் காலூகின்றமையால் இதை ஓர் ‘ஆபத்துக்குறவும் தோழன்’ என்று அனைவோரும் நம்பவார்ம். வைத்திய அனுபவம் மிகப் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தாங்களே கூடிய வரையில் கோய்க்குறுப் பரிகாரம் செய்து கொள்ளும் இந் தால் மிகவும் உபயோகப்படும்.

இதன் விலை ரூபா 3.

முவர் அடங்கன் முறை

திருஞான சம்பந்தரூர்த்தி சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சுங்கரூர்த்தி சுவாமிகள் மூவரும் பாடிய தேவாரங்கள் முழுமையும் அடங்கிய பெரிய புத்தகம்.

இதன் விலை ரூபா 5—0—0.

“ஜீவா” எழுதிய நவீனங்கள் உயிரோவியம்

இதுகாலும் தமிழ் அன்ஜையன் திருமேனியிலேயே கிடையாத ஒரு ஏழில் வாய்ந்த ஆய்வணம் என்றும், இதுவரை எந்த கதாசிரியராலும் காணுத பூடிவு என்றும் ஒரு முனையால்ஸ்; பலமுறை படித் தின்புற வேண்டிய க்கை என்றும் அறிஞர்கள் இக் கதைச் சிறப்பைப் பாராட்டி சிருக்கிறார்கள். இக் கதையில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு பாத்திர மும் நம் கண்முக்கிணை நடமாடுவது போன்ற உணர்ச்சி படிப்போர்க்கு ஏற்படும். இதன் விலை அணு 12.

இவ்வுலகைத் திரும்பிப்பாரேன்?

செல்வக் குழுமப்பதில் பிறந்து வளர்ந்து சீமைப்படிப்பு படித்து நவநாகரிக வலையில் சிக்கிச் சீர்கேடுற்று வாழுக்கையில் ஏற்பட்ட பல கஷ்டநஷ்டங்களால் உலகையே வெறுத்துச் சென்ற ஒரு பெண்மணியின் சுயசரிதம் உள்ளத்தைக் கவரும் வகையில் வரையப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை அணு 14.

சீமாட்டி கார்த்தியாயனி

ரவிய ஞானி வியோடால்ஸ்டாப் எழுதிய “அன்னுகாரினென்னு” என்றும் நவீனத்தைத் தமிழில் இனிய நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை அணு 12.

காதலனு? காதகனு?

கலாசாலை மகளிர் சிலரின் சீர்கெட்ட வாழுக்கையும் போலி நவநாகரிகத்துக்கு அவர்கள் பல்யாகி அடையும் கதியையும் இக் கற்பனைக் கதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. இதன் விலை அணு 10.

ஓம்
பரப்பிரங்மனே கம:

அனந்தபோதினி

திரு. வி. க. மணிவிழா மலர்

“எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள் மேய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.”—திருவள்ளுவர்.

திருக்கு	சுபானுவலு ஆவணிமீ கவ.	பகுதி
29	1943 வலு ஆகஸ்டுமீ 17 வ.	2

கடவுள் வணக்கம்.

இருளிலே கிடந்த என்றனுக் கிரங்க
ஈந்தனை உலகமும் உடலும் ;
அருளிலே பெற்ற நன்றியை மறங்குதென ;
அகங்கதயால் எனதெனக கொண்டேன ;
மருளிலே வீழ்ந்தென ; மறவினை புரிந்தென ;
மாயனே ! பிழைபொறுத் தாளாய் ;
தெருளிலே இனிக்குஞ் தெள்ளிய அழுதே !
தெய்வமே ! அரங்கநாயகனே !

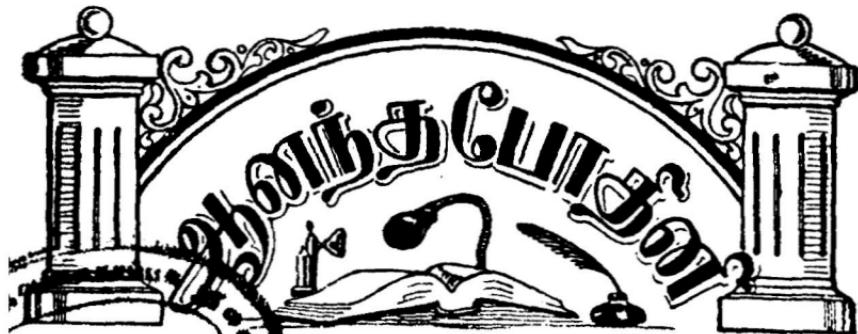
(1)

எங்கிருந்தென் இங்குவங்குதென் எப்படியென் ரூய்க்குதென்
இவ்வுடலும் இவ்வுலகும் எவ்வழியென் ரேருங்குதென்
சங்ககுதெனி யாதயர்ந்தென் சாத்திரங்கள் பார்த்தென்
சாதனங்கள் செய்துமுன்றேன் சுற்றுமொளிர் வில்லை
பொங்கவழி காவிரியில் புகுஞ்துகுடைந் தெழுங்குதென்
பூவிரிந்த பொழிந்பசுமை புலன்கவர ஆழி
சங்குடையாய் ! நின்னருளால் சார்ந்தகடை தெளிந்தென்
சங்கிதியில் வந்தடைந்தென் தமிழரங்க மணியே.

(2)

பண்டைநரள் நிகழ்ந்த பாரதப் போரே
பாவியேன் மனத்தினில் நிகழுக்
கண்டவா ரென்னே ! கண்ண ! சின் கிதை
காதிலே கேட்டவா ரென்னே !
தொண்டனேன் கெஞ்சிற் ருணையடி கிளங்கு
தோன் றுமா றுளதுகொல் அறியேன
அண்டனே ! அல்லிக் கேணியில மயர்ந்த
ஆதியே சேந்திராயகனே.

—திரு. வி. க.

தமிழர் தருநர்

தமிழருவும் ஒரு சப வருவாம். அதில் வரும் ஆவணி தம் அருமையான மாதம். இந்த ஆவணிமாதம் சமூகதாம் நாள் ஒரு சிறந்த நாள்; தமிழர் திருநாள்; தமிழன்னை மகிழ்ச்சி பொங்கும் நாள் ஆகும். ஏன்? அன்றுதான் தமிழ் நாட்டின் அருந்தவர்; புதல்வர்—தமிழ்த்தாயின தலை சிறந்த மைந்தர்—திரு. வி. கலியாணசுந்தரர் அறுபது ஆண்டுகள் நிறைவேறும் நாள்; மணி வீழா கொண்டாடப் பெறும் நாள். அம் மணி வீழா நாளை, தமிழர்களாகிய நாம் அனைவருங் கொண்டாட வேண்டும்.

திரு. வி. க. தாம் கற்றது, கேட்டது அனைத்தையும் தம் சகோதர மக்களுக்கே வழங்கி வந்திருக்கிறார். தமது முயற்சி, உழைப்பு எல்லாவற்றையும் தமிழர் சமுதாய நலனுக்கே பயன் படுத்தினார். அதிகம் சொல்லானேன்! அவர் தம் வாழ வையே தமிழ் மக்களுக்கு உரிமை யாக்கினார். தம் வாணிகள் முழு தையும் தமிழ் நாட்டுச் சேவைக்கே அர்ப்பணித்து விட்டார்.

திரு. வி. க. வின் தன்னுலமற்ற அரும பேருஞ்சேவையால், மக்கள் நலன் பெற்றார்கள். அவரது அறிவுரைகளால் மக்கள் அறிவு விளக்கம் பெற்றார்கள் தமிழ்மொழி வளர்ச்சி யுற்றது. சமய தத்துவ உணர்வு பறவியது. சமூகங்கள் சீர்திருத்தம் பெற்றன. நாட்டில் உரிமை யுணர்ச்சி எழுச்சி பெற்று வீறு கொண்டு விளங்குகிறது. தமிழ்ப்பத்திரிகை உலகம் ஒழுங்கான ஒரு உருவைப் பெற்றது. தொழிலாளர்கள் கண் வீழித்தனர்.

திரு. வி. க. தமிழ்மக்களைத் ‘தமிழ்சோலை’யில் உற்சாகமாக உலாவ விட்டார், ‘தமிழ்தேந்றவீ’ல் இவரிபையில் உடல்புளக முற வைத்தார். மனித வாழ்க்கை தற்காலத்தில் எவ்விதமாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு காந்தியடிகளின் வாழ்க்கைத் தத துவங்களை முன்மாதிரியாகக் காட்டினார். ‘இயயமலை’யின் வானளாவிய சிகரத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, மக்களின் வாழ்க்கை வட்சியமும் இவ்வளவு உயர்ந்ததாக இருக்கவேண்டும் என்று

சொல்லாமல் சொன்னார். ஆனாக்குடியூண் அடிநாம் என்று பிதற்றி ஆணவங் கொண்டலையும் ஆணாக்குடியூண் 'சிங்கானில் பெருமையைத் தெரிவித்தார். தமிழர் தெய்வமாக்குடியூள்மை யும் அழகும் வாய்ந்த முருகனே என்று, 'முருகன் அல்லது அழுது' என்ற நாலில் அறுதியிட்டுக் கூறினார். வைவா சமயிகளுக்கு, கைவசமயத்தின் விழுப்பொரு ணோக் கண்டெடுக்க, நிறுப்பொலீச் செய்து கொடுத்தார். குறுகிய மனோபாவழுள்ள சமயவாதி களுக்குச் 'கைவத்தின் சமரசத்' தெப் போகித்தார். "தன்னுடைய விவன் ஏந்தாட்டவர்க்கும் இறைவன்" என்று போற்றி முழக்கினார். நிம்மாட்டுவர் பெருமையை விளக்குமுறையில் வைவா சமயத்தின் சிறங்கை விகசிதப் படுத்தினார். பொதுத்தீநியர் கொள்கையையும், சமணத்தின் பழைமையையும், நிறில்லூவின் மலைப் பொழிவையும், முடிய்மது நபியின் சாந்தி மதத்தையும் தமிழர்கள் அறியச் செய்தார். சகல சமயங்களும் மக்களுக்குப் போதிக்கும் உண்மை 'சமரச சன்மார்க்கமே' என்று மலையிசை விளக்கினார்.

இவ்விதம் இப்பரந்த உலகில் தமிழ் மக்கள் தேசிய வீழிப்பு பெற்று குதந்திர உணர்ச்சியோடு வாழ்க்கையின் பல துறைகளிலும் உயர் வடைந்து இக பர நன்மைகளைப் பெற வேண்டுமென்று, ஒவ்வொரு வகையால் எவ்வாம் ஓயாது பாடு பட்டு உழைக்கு வரும் திரு. வி. க. வுக்கு நாம் செய்யும் நன்றி என்ன? அப்பெரியாரைக் கெளரவிட்டியதே யாரும். உலக மக்களிடையே தமிழ்நாட்டின் கெளரவத்தையும், தகுதியையும் உயர்த்தியவர்களில் திரு. வி. க. முதன்மையானவர். ஆகவே, அவரைக் கெளரவித்தால் தான், தமிழர்களாகிய நாம் பிற மக்களால் கெளரவிக்கப் படவுவோம்.

தமிழர்களின் தனிப்பெருக் தலைவரான திரு. வி. க. மணி விழுவாலை வருகிற ஆவணி மாதம் ஒன்பதாம் நாளில் தமிழ்.நாடு எங்களும் கொண்டாட வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலுள்ள கைவர், வைணவர், சமணர், பௌத்தர், இஸ்லாமியர், கிறித்துவர் அணைவரும்—தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாக விடைய அணைவரும் இவ் விழுவில் கலந்துகொள்ள வேண்டும். திரு. வி. க. மணிவிழு நாள் தமிழி திருதான் ஆதமாத லால், தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்லாமல், தமிழ் வழங்கும் பிற நாடுகளிலுள்ள தமிழ் மக்களும் இம் மணிவிழுவைக் கொண்டாட வேண்டும். திரு. வி. க. பெயரால் தமிழ்க் கழகங்கள், சமய சபைகள், நால் நிலையங்கள் முதலியன் ஆங்காங்கு ஏற்படுத்த வேண்டும். திரு. வி. க. மின். ஆயர் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி நடப்பதாக உறுதி பூணவேண்டும். மணிவிழு நாளில் திரு. வி. க. நாமம் நாடெங்கும் ஒலிக்குமாக!

தமிழர் தலைவர் திரு. வி. க.

இயற்கைத் ‘திரு’வினார்

(கு.)

ஆர்வம் அன்புடன் சுர்த்துச் சென்றிட
ஊக்கம் உள்ளெழுங் துய்த்திடல் செய்ய
முந்துறும் வேட்கை வங்கிடப் பின்னிருந்
தேகுவர் யாரேன வினவதி, பேதாய்!

இயற்கைத் ‘திரு’வினாக் கீயற்கை நெறியினன்
செயற்கை வேண்டாச் சிரிய கொள்ளையன்
வண்டமிழ் உரைநடவ வளம்பெற வங்கோன்
பெண்டிரதம் உரிமை பேணிட வங்கோன்

தும்பை சூட்டத் தூசிப் படையிருங்
தூரிமைப் போரில் உரமிட வங்கோன்

உரிமை வேட்கை ஊட்டி வங்கோன்
சிறியோர் தம்மைத் திருத்திட வங்கோன்
பெரியோர் தம்மைப் பேணிட வங்கோன்
வெறுப்பைப் போக்கி சிறுப்பே பெருக்கி

ஒறுத்தல் ஒழிக்கும் ஒருபெருக் கோளாம்
அஹிம்கை தனக்கோர் அணிதர வங்கோன்
அன்பெனும் மேகம் ஆஸைவுறத் தவழ்ந்து
உள்ளத் துணர்ச்சியாம் ஓங்கல் படர்ந்து

செஞ்சொல் வளமிகு சொற்பெரழிவு செய்து
உணர்ச்சி வெள்ளம் நிரப்பிட வங்கோன்

குற்றம் கூறும் கொடுமை அறியான்
சீற்றம் என்பதைச் சிறிதும் அறியான்
நல்லவே கண்டும் நன்மையே புகழ்ந்தும்
எங்கும் நலமே என்றும் கண்டும்

‘அறங்கூரு எல்ல செழியும் ஒருவன்
புறங்கூரு னென்ற சொல்லினி தெ’ன்ற
வளஞ்சுவர் வாய்மொழி வளம்பெற வங்கோன்
அன்பு வழிப்பட் டறிவைத் துணிகானும்.

இன்பு இயற்கை இயைங்கிட வங்கோன்
இளைஞர் தம்மை சுர்த்துத் தன்பால்

சீனோயா தவருடன் சமமாய்ப் பேசி
காட்டின் தொண்டுக் கமைத்திட வங்கோன்
பொதுமை வேட்கை பொதுளிய நோக்கால்
பூசல் குழப்பம் போக்கிட வங்கோன்

இன்ன மாட்சி இளையன் ஆகி
தன்னிக ரில்லாத் தகிணமையும் சால்பும்
கொண்டவன் மலினிழக் கண்டிடற் காகச்
சிந்தையம் பதிக்கே செல்கின் றனர்கான்.
மளைஞ் அழகுஞ் கிளைந்த ஊழியின்
பெரியோன் மணிவிழாக் கண்டிட

வருகிறீ என்னுடன் வணங்கியும் வரற்கே.

யார் காலை கலியாண்சுந்தர்

(தாவலர்-பண்டிதன் டி. வேங்கடசாமி நாட்டர்)

திருவாளர் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள் அரசில், தொழிலியக்கம், கல்வி நிலை, சமய நெறி முதலிய பல கிளைகளில் நின்று பணியாற்றி வந்தோர்-ஆற்றி வருவோர். ஆகவின் தமிழ் நாட்டிலே மலை எனக்கெனத் தீகழும் மாண்புடையோர்; தமிழ் நாட்டின் புறத்திலே மலை எனக்கெனத் தீகழும் மாண்புடையோர்; அவர் தம் கல்வி யறிவையும், சமய ஏணர்வையும் மக்கட்கு எவ்வாறு பயன்படுத்தி வந்தார்? அவருடைய நூலை நலங்கள் யாவை? என்பதற்கிற் த என்னயாக, யான் அறிந்தவற்றைச் சுருக்க விவரத்திலே இந்தகட்டுரையின் நோக்கமார். அவரது கல்வி என்னுங்கால் தமிழ்க் கல்வியை என்னும் சுருதப்படுவது. அவர் புகழ்பெற்ற நல்லாலியர்பால் தமிழ் பயின்றுளார் எனபதும், தாழும் தமிழாலியர்கள் பணியாற்றி யுள்ளாரென்பதும், பல சிறந்த தமிழ் நூல்கட்டுக் குறிப்புவரை முதலியன எழுதியுள்ளார் என்பதும் பலர் அறிந்தாலே. ஆனால், அவையேல்லாம் அவர் பெருமைக்குத் தோற்றுவாய் மாத்திரையோதும். அவர் வரைந்த கட்டுரைகளும், பேசிய சொற்பொழிவுகளும் தமிழ்க்கு ஆக்கங் தந்து, அவருக்குப் பேரு மதிப்பை விளையாக்கின.

அவர் முதற்கண் “தேசபக்தன்” ஆசிரியரா யமர்க்கும். பின்னர் “நவசக்தி”யைத் தோற்றுவித்து நடத்தியும் போந்தனர், அவற்றிடையே பல்வேறு போருள் பற்றியும் அவர் வரைந்த விருப்பமுடைய கட்டுரைகள் உலகிலில்லை. “பத்திரிகைத் தமிழ்” எனக்குறப்படுவதோர் இழுந்து நின்கிச் செய்தித் தாள்களும் சிரிய நடையுடன் உலா வருமாறு செய்த பெருமை முதலியாரவர்கட்டுக் கூறியது. மற்றும், பேசுவதிலும், எழுதுவதிலும் உரைநடை ஒத்தியங்குவது அவரிடைக் கரணப்படும் சிறப்பியல்பு. அவரது உலோகநடை நடைபடர்த்து செல்லும் இயல்பினது! விழுமிய இலக்கியச் சொற்களை இடையிலை கொண்டு திகழுவது; பொருளை வற்றாறுக்கும் ஆற்றலைமந்த அடுக்குகள் முதலியவற்றைப் பொலிவது. இவ்வாற்றுல் அவரேழுதுவது கற்பொரையும், பேசுவது கேட்பொரையும் பினித்து உள்ளக்கிளர்ச்சியை விளைத்து மேலும் மேலும் முறையே அவற்றைக் கற்கவும் கேட்கவும் தூண்டா சிற்கும். தமிழ் நாட்டிலே கல்லூரி களிற் பயிலுவாரும் உனரைக்கிய எத்தனையோ இளைஞர்கள் மீது. வி. க. அவர்களுடைய உரை நடையை விரும்பிப் பயின்று

அதனாலே, தமிழ் கற்பதன்கண் வினாக்கள் முதலிலே வாட்டுவது என்றால் அதனாலே முதலியாரவர்களுடைய நிலைவாக்கு என்று விண்றிப் பெருகியது. அதற்குக் காரணம் அவரது பேசுந்திற நூம், எழுதுந்திறநூம் மட்டுமல்ல; அவருடைய எளிமை, இன்னும் உளத்தூயமை முதலியனவுமாகும். அவர் ஓர் அவை யின்கண் பேசத் தொடங்கும் பொழுது உள்ளக கிளர்ச்சியுடனும், புன்முறுவதுடனும் காட்சி யளிப்பார். அவர் முகத்திலே சோாவோ, வருத்தமோ எப்பொழுதும் காணப்படுவதில்லை. கேட்போர் தமிழையும் பொழுதையும் மறந்து அச் சொற்களிலே ஈடுபட்டு விடுவார்.

அவரது உள்ளம் துறவியுள்ள மரகும்; அன்றிக் குழவியுள்ள மென்னுமாம். அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னுச்சொல் முதலிய தீமைகள் அவருக்குப் புறம்பாவன. ஆயின், அவர் யாவர் மாட்டும் அன்புடையவர்; மகனிர்பால் மதிப்பு மிக்கவர்; இயற்கையோடுயைந்த வாழ்வை என்னுான் நூம் பாராட்டுபவர். இவை யெல்லாம் அவருடைய சமய வாழ்க்கையில் அவர்பால் முதன்மை யுற்றிருந்தது, எல்லாச் சமயங்களிலும் பொதுமை காண்டல் என்பதாகும். அவரது சமயம் சைவமே யாயினும் அவருக்கு முற்றேன்றலாகிய திரு. வி. உலகநாத முதலியா ரவர்களைப் போன்று பேசுவது எழுதுவது உள்ளிட்ட யாவற்றிலும் எட்டுக்கொண்டு விலகாது செல்லும் நீரரல்லர். ஒரோவழி முன் பின் முரண் பாடு தோன்றலுங்கூடும். அவை யெல்லாம் அவர் மேற்கொண்ட தொண்டு நெறிகள் பல வாதலர்நூம், பல திறத்தினரோடு யமிறவானும் சிக்குவனவே யாகவின், அவரது பெருமைக்கு அரணுகர் திருத்தவில்லை.

பற்பல ஆண்டுகளாகப் பலதுறைகளிலும் பணி புரிந்து, சிறப்பாகத் தமிழ்நாட்டெங்கணுமுள்ள தமிழச் சங்கங்களிலும் சைவ சபைகளிலும், பிற கழகங்களிலும் தலைமை தரங்கியும் சொற்பொழிவுகள் செய்தும் இடையருது தமிழ்ப்பணி புரிந்து தமிழை வளம் படுத்திய அனபர் திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் அறுபதாம் ஆட்டை நிறைவைப் பெற்று மணி விழாக் கொண்டும் பேறு கண்டு தமிழ் மக்கள் அணைவரும் அகங்களி துளுந்துப் பவர். யானும் அங்குனம் களி கூரவதுடன் அவர் மேலும் பல வரண்டு பல்லாண்டு வாழ்ந்து பணி புரிய அருள் சூக்குமாறு ‘மூருகன் குமரன் முனி நம் குரு’ ஆகிய வள்ளி மணுளன் மலரடி களை வணங்கி வாழ்ந்து கிணறேன்.

இயற்கைத் ‘திரு’வினார்

பொன்னிந்தி யென்னப் பொதிகை வரையென்ன என்னகத்தின் ஆசைப் பெருக்கென்னத்-தன்னிகாரப் காங்கி புகழென்னக் கற்கோர்த்தம் நோக்கென்ன ஏந்தல் நிலைக்க இனிது.

உள்வொளி யுடைய ஒன்னியார்

[ராவ்சாகிப் திரு. எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எஸ்.]

நமது தாய்த்திரு நாட்டுக்கும் தமிழன்கூக்கும் பெருங்

தொண்டாற்றி வரும் திரு. வி. கலியாணசுந்தரனுரை அறியாதார் இலர். இவர் மக்களை அவர்கள் கொண்ட குறிக் கேரளிலே சென்றெழுதுமாறு முன்னின்று நடத்தவல்ல தலைமக்கட்குரிய பண்புகள் பலவும் இயல்பாகவே வாய்க்கப்பெற்றவர்; உள்ளொளி யுடையவர்; பரந்த நோக்கமுடையவர்; அறிவு சான்றவர்; உறுதி படைத்தவர்; ஆற்றல், மிக்கவர்; அன்பு நிறைந்தவர். இவற்றேருடு கல்வியிற் சிறந்தவர்; சொல்வன்றை படைத்தவர். இன்னேரன்ன இயல்புகளை யுடையவரங்கே தாய்த்திரு நாட்டுக் குத் தொண்டுபுரியத் தக்கவர்.

தாய்த்திரு நாட்டுத் தொண்டு தமிழ்த் தொண்டினை அடிப் படையாகக் கொண்டதாகல் வேண்டுமென்பது கலியாணசுந்தர அர் கருத்து. இருவகைத் தொண்டுகளுக்கும் நெருங்கிய பிளைப்பு உண்டு; ஒன்னை ஒன்று தமுனியது. ஒன்றற்கு மற்றென்று இன்றியமையாதது. தாய் மொழிப் பற்றின்றித் தாய்நாட்டுப் பற்று இல்லையாம். அங்கனமே தாய் நாட்டுப் பற்றின்றித் தாய் மொழிப் பற்றும் இல்லையாம். இருவகைப் பற்றும் இல்லாதவர் மக்கட் பிறப்பில் வைத்து எண்ணத்தகாதவர். இறைவனுலகில் அவ்வாறமைந்த மக்கள் ஒருவரோனும் உளராயின் அங்காடு நாடன்று; சுடுகாடேயாம். இவ்வுண்மையை இளமையில் தாமே கன்குணர்ந்தவர் கலியாணசுந்தரனார். இவர் தாய்மொழிப் பற்றில் தேசப் பற்றையும் தேசப்பற்றில் தாய்மொழிப் பற்றையும் விடைத்துச் செழிக்கச் செய்து வருபவராவர்.

தாய்மொழி புராண வர்யிற்பட்டு மீட்சியில்லாத நெறியை அடைந்திருந்தது. அதனைத் தமது அறிவுரங்கொண்டு வலிதின் வாங்கி அதற்குத் தேசப்பற்று என்னும் உயிராற்றலைக் கலியாணசுந்தரனா உதவினர். இப்புதிய ஆற்றலால் தமிழ்மொழி புது துயிர் பெற்று இளமை வேகத்துடன் தமிழ் நாட்டில் பரவத் தொடங்கி விட்டது. உயிருள்ள, வேகமுள்ள, ஆற்றலுள்ள புதிய தமிழ் இவர் எழுதியுள்ள அழியை நூல்களிலே மினிர்ந்து பாய்கின்றது. என்றும் அழியாத இளமைத் தெய்வம் திருநடஞ் செய்கின்ற பூங்கோயிலாக நமது தமிழ்த் திருநாடு விளங்க வேண்டுமென்ற கொள்கை இவரது உள்ளத்திலே குடிபுகுந்தது. “வீரியர் வீரம் விழுங்கி நின்ற” வேலவனுகிய தமிழ்த் தெய்வத்தின் சிறப்பு இவரிடத்தே ஒரு புத்துணர்ச்சியைத் தோற்றுவித்தது. ‘முருகன் அல்லது அழகு’ என்னும் நூல் இப்புத்துணர்ச்சியின் விளைவே யாகும். தமிழ்த் தெய்வத்திற்கேற்ற தமிழ். தமிழ்த் தெய்வம் வேணவாவினால் உண்டு பூரிக்கும் தமிழரிது. அத் தெய்வம் விரும்பித் தினோத்தரமும் தமிழ்த் திருநதி. அத்தெய்வம் வெற்றிக் கோலத்துடன் பொலிந்து விளங்கும் தமிழ்ப் போர்க்களன்.

வீரம் காதவின்றிச் சிறவாது. காதலும் அழகும் கலந்தே தோற்றமளிப்பன. இரண்டாற்கும் விலைக்களானு யுள்ளார் பெண் மணிகளே. தாய் நாட்டின் வாழ்வு அவர்கள் வாழ்வு; தாய் நாட்டின் தாழ்வு அவர்கள் தாழ்வு. மக்கட் பண்பு அவர்களாலே உள் தாவது; அவர்களாலே இலதாவது. அவர்கள் கல்வியை நாம் வெகு காலமாகப் புறக்கணித்து விட்டோம். அவர்கள் மேம்பாட்டைக் கணவினும் கருதினேழுமில்லை. அவர்களை விலங்குகளோ டொப்பக் கருதி வந்தோம். வீரமக்கள் தமிழ் நாட்டில் தோன்று வதற்கு இடனில்லாது செய்து விட்டோம். இக்குறைபாடு கவியாண்மைநரானாருது மனத்தை ஈர்ந்து வந்தது. அவரது உயிராற் றலைத் தேய்த்துக் குறைத்து வந்தது. இனிப் பொறுத்தல் அரி தாயிற்று. உள்ளம் உடைந்து உணர்ச்சி பெருக்கெடுத்துத் தமிழுலகிற பரந்து பாய்ந்தது. ‘பெண்ணின் பெருமையை உணரவாயினேம். இந்துல் அழகு வாய்ந்தது; இன்பம் பயப்பது; நீண்ட காலமாய வருந்திய பினிக்கு அருமருந்தன்னாது.

இந்துல்க ளெல்லாம் பரந்த நோக்கத்துடன் இயற்றப்பட்டன; தமிழ்நாடு இய்தி பெறுதற்குரிய உபாயத்தையே தெளிவிப்பன. உலகம் தான் சென்றுகொண்டிருக்கும் பாழ்நெறியினின்று விலக வேண்டும். அழிவையே எண்ணி ஆக்கத்தை மாய்க்கும் பொல்லா நெறியைத் தூர்த்துவிட வேண்டும். உலகம் உய்திபெற வேண்டும். இன்ப வெள்ளத்தில் திணோக்க வேண்டும். ‘தான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்’. என்ற தெய்வப் ‘தோன் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்’. இவை பற்றித் தோன்றிய கருத்துக்கள் ‘பொதுமை வேட்டல்’ என்ற செய்யுள்தால் வடிவாக வெளிவந்தன. உலகம் நிதி நெறியிலே விலைபெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற ஆராப்பெருங் காதல்,

பன்யார்க்க அடியாசிப்
பன்யுபுளர் சன்மார்க்கம்
உன்யார்க்கம் சூகு மார்க்கம்
உபங்யார்க்கம் வேந்தி
நோன்மார்க்கம் ஏன்னுஞ்சத்தில்
துங்க வைத்த மேய்ப்பொருளே!
துங்யார்க்கஞ் சாய இப்புகு
துங்யாசப்ப அருங்பொழியே. (பக்.32)

எத்தனை அழகாக, எத்தனை உறுதியாகப் புலப்படுகின்றது.

பெரு நோக்கக்கள், பக்குவம் எய்திய மனத்தின் கண்ணேயே தோன்றுவன. வெகுகாலமாக, இளைய தொட்டு, திரு. முதலி யார் தபமைப் பக்குவப்படுத்தி வளர்த்திருக்கின்றனர். இறந்தும் இறவாது, முன்னோமினும் பண்டங்கு உயிராற்றலேரடு, விரைந்து கற்றவர். இக்கல்வி கலைகளிற் போதிக்கப் படுவதன்று; மூகங்களில் விளைவதன்று; இடைவிடாத மனப்பயிற்சியால்

பெண்மை வேண்டும் பெருந்தகை

[ஸ்ரீமதி ச. த. இராஜேஸ்வரி, M. A., L. T.]

ஓவைவையார் பிறந்த நாடு; கண்ணகி பிறந்த நாடு; காரைக்காலம் மையாரும் ஆண்டாளும் உலகுக்குக் கண்ணோத் திறந்து கடவுளைக் காட்ட வேண்டுமென்றே பிறந்த நாடு; திலகவதியாரும் மங்கையர்க்கரசியாரும் ஆண்மக்களையும் நாட்டடையுமே திருக்கி வழிப்படுத்தி ஆட்கொண்ட காடு. இப்படிப்பட்ட நாட்டில் இந்தகையை வான் புழுவிலே ஈடுபட்ட மனமுடையவர் திரு. வி. கவியாண்மைக்காரர் முதலியார் ஆவர். ஆம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னே இவர் பத்து வயது பிள்ளையாக இருக்கை யில் என்ன கண்டார்? எங்குப் பார்த்தாலும் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத பெண்டன், பெற்றோராலும், கணவன்மாராலும், மைந்தராலும் பண்டமாற்றுப் பொருள் போலக் கருதப்பட்டவர்களைக் கண்டார். “சிசாசும் வேதத்தைக் கையாளும்” என்னும் பழமொழிக்கு ஏற்பத் தேவார திருவாசக்களும் பிரபந்தங்களும் பெண்களுடன் வாழ்தலால் துன்பமே என்று கூறுகின்றன. என எடுத்துக்காட்ட முன்வந்தனர்.

சிதை பிறந்த இந்த நாட்டிலே பெண்கள் எல்லாவற்றையும் தம் கணவருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் கொடுத்துகிட்டுப் பட்டினி கிடப்பதே பேரின்பம் எனக் கருதியது வியப்பன்று. அன்பால் நிகழும் அச்செயல் என்றும் சிகழ வேண்டும் என அச்சசூட்டி ஆடவர்கள் வற்புறுத்தினர்கள். பெண்களுக்கு என ஒர் உரிமையும் இல்லை என ஒட்டாண்டியாகப் பல்வரயும் ஓட்டினர். அதற்கேற்ப ஆண்மகன் அமைத்த சட்டத்தில் பெண்ணின் உரிமையும் குறுகிய எல்லையில் அடைப்பட்டுக் கிடந்தது. நிலைகுலைந்து ஆதரவற்றைப் பெண்கள் எத்தனையோ பேர் இன்னும் இந்த நாட்டில் அலைகின்றதை கார்க்காணவில்லையா? துறவு பேசியவர்கள் எல்லாம் பெண் பிறவியின் இழிவையே எடுத்திருந்தார்கள். இத்தனை இக்கட்டுக்குள்ளே பெண்கள் “பெண்ணையீப் பிறப்பதிலும் பேயாய்ப் பிறப்பது மேல்” என்று எண்ண மிடத் தொடங்கினர். தம் நம்மிக்கையை இழப்பதல்லவா அழிவின் முடிவைல்லை!

திரு. வி. க. அவர்கள் இந்த நிலையைக் கண்டார்; அன்புடைய தாயாரின் வயதிற்கும் பிறந்தவர்; (சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னே), அந்த அங்கையார் மறையும்வரை சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்க்கச் சிறு குழுவிபோல் வளர்ந்து தாய்மை அங்கிலே திலோத்தவார்; திரு. உங்நத்தூரேயே தமைய ஞகப் பெற்றவர்: அன்புடைய சகோதரிகளோடு ஒன்றுக் கார்க்கான். தம்மை உசிரவரங்களுக்கு கருதிய மலையோடு இல்லறம் கடந்தியவர். குழந்தைகள்டத்தே குழந்த மனமுடையவர்.

விளைந்து செழிப்பதாகும். மிக நின்ட காலம் இப்பயிற்சியில் நிலை நின்றார்க்குப் பொருள்களின் உண்மைத்தன்மை விளங்குவதாகும். உள்ளொளி தோன்றி அறிவு, சொல், செயல் என்ற மூன்றெண்டும் விளக்க்கும்ருஷ் செய்து அலை திணையும் இன்பத்தையும் கொடுக்கும். இவ்வள்ளொளியே வாழ்க்கை நெறியிற் செலுத்துவதுமாகும். இவ்வள்ளொளியால் தோன்றி வெளிவரும் சொற்கள் உண்மை ஏடுடையனவாய், பயனுடையனவாய், கேட்போர் கற்போர் மனத் தில் ஒளிபிறநக்கச் செய்வனவாய் அமையும், இத்தகைய ஒளியோடு வழிய செஞ்சொற் புலவர் திரு. கவியாண்மைக்காரர். இவர் மாத்தினிக்கு குழந்தை வெளியே பரவிச் செல்லும் இவ்வள்ளொளியில் அண்வரும் உய்தி பெறுவதற்கு நெறி காட்டுவதாக.

திரு. சி. க. இயற்கையிலே இளைய மனமுடையவர். தனக்கென வாழுப் பிறர்க்குரியாளராம் பெருமையும் இவரிடம் உண்டு. பெண்களின் தாழ்ந்த நிலைமையைக் கண்ட இவர் மனம் சரந்தி அடையவில்லை. அவர் களை உயர்த்துவதற்கே உழைக்க வேண்டும் என்று காப்புக் கட்டிக் கொண்டார்: பலராலும் போற்றப்படும் திருக்குறளை எடுத்தார். திருவள்ளுவர் பெண்ணின் எவ்வாறு மதித்தார் என்பதை உலகம் அறிய “பெண்ணின் பெருமை” என்ற நூலை எழுதி எம்முளைக்கு உதவினார். இந்த நூல் தமிழ் நாட்டிலே ஒரு புத்தனர்ச்சியை உண்டாக்கி விட்டது என்பது மிகையா காது. எனிய நடைமயலே, தெளிவாகக் கூறப்பட்ட அவ்வாழுந்த கருத்துக் கள் படித்தவர்கள் மனதில் பசுமரத்தாணிபோல் பதியலாயின. இது மாத்திரமல்ல. அவர் பெண்ணின் பெருமையை வற்புறுத்தாமல் பேசுவதே இல்லை. பெண்களுக்கு வீடுபேறில்லை என்றார்க்கு ஆண்மகன் பெண்ணைக் மாறினால்நிரி அவனுக்கு வீடுபேறில்லை என்று சொல்லலாயினர். இவர் வணக்கும் கடவுளும் பெண்ணேடு விளக்கும் பெருமானே. இயற்கையைப் புகழ்வதும் பெண் வடிவம் கொண்ட தாயாய் இருப்பதாலேயே. நாட்டினமை கேட்பது இவருடைய பெண் தொண்டேயாம். பொய்த்துறவை ஒட்டி, உண்மையான காதல் வாழ்க்கை-கடவுள் வாழ்க்கை-நிலைநாட்ட இவர் பட்டபாடு சிறிதல்ல. இத்தகைய காதல் திருமணங்கள் பல்கவேண்டும்; உலகதெங்கும் பார்வதி பரமேசுவரராயும், இலங்கி நாராயணராயும், வள்ளி முருகனுக்கவும் தாம் கண்ணாரக் காண்டுவேண்டும் என்னும் ஆசையாலே தாமே புரோதிதராகி மூலைபுடுக்குகளிலும் கஷ்டம் பாராது சென்று இத்திருமணங்களை நடத்தி வைக்கிறார். ஆனால் முறையற்ற காமத்தை வளர்ப்பவர் இவர் அல்லர்.

30-35 வயது கடந்ததும் கணவனும் மனைவியும் வீட்டிலேயே இருந்து கொண்டு துறவிகளாகிப் பொதுத்தொண்டு செய்தல் வேண்டும் என வற்புறுத்தி வருகின்றார். இன்னும் இத்தகைய தொண்டு செய்யத் தாயுமானவர் போல் “மறநவி உலக வாழ்க்கையே வேண்டும்”, “வைகுண்டம் வேண்டாம்; மோகும் வேண்டாம்”, “என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே” என்ற கருத்துடையராய்ப் பிறவி வேண்டும் என்கிறார்.

இத்தொண்டிற்கெனவே இவர் பிறப்பெடுத்தார் எனலாம். இத்தொண்டு மூலம் வெற்றி பெற்றுள்ளது. அரசியற்றுறை, கல்வித்துறை, வாழ்க்கைத் துறை என்ற பல்வகையான துறைகளிலும் முன்னுக்கு வந்து இவரை வாயார் வாழ்த்தும் பெண்களுக்குக் கணக்கேயில்லை. பெண்களின் முற்னேற்றதைக் காண்பதிலே இவருக்குப் பேராசை. பெண்களுக்கு இவர் பேசுவதைக் கேட்பதில் பெருவிருப்பம் உண்டு. இவர் நலைமையிலே பேசுத் தாயெதிரே பேசும் குழுக்களைப் போலப் பெண்கள் முந்தி வருவதை இன்றும் கண்ணலாம். “பெண்களே தலைமை முன்னுடைய பெருஞ்சு செய்து தாய்மையை வளர்க்காரா? பெண்களுக்கென்றே ஒரு பல்கலைக்கழகம் கலைக்கோயிலாக ஏழாதா? பெண்கள் ஆட்சியில் அரக்க வாழ்வு ஒழிந்து அன்புவாழ்வு எங்கும் ஒளிருமல்லவா?” என்றெல்லாம் இவர் கணக்கண்டு வருகிறார். இவர் எண்ணங்களின் சக்தி வீணாகாது என்பது திண்ணாம். இவர் தமிழமாப் பெண்ணெனக் கருதிக் கொள்வதிலே பெருமகிழிச்சி கொன்பவர். பெண்களாகப் பிறந்து அப்பிறவித் துன்பக்கடலில் அலைப்புண்டு வரும் நாங்களும் பெண் பிறவி வேண்டாம் என்று சொல்லும்போது, இப்பெருமக்களுரோ பல பிறவியும் பெண் பிறவியாக வாராவோ என்று வேண்டிக் கொள்ளும் தாய்மை அன்பை என்னென்பது! என்னென்பது! பெண்ணுலகம் இவரை வாழ்த்துகிறது!

தமிழ்நாடு கண் திறக்கிறது

(பண்டிதா—ஸ்ரீவிவசன்.)

உயர்ந்தது தாழ்வதும் தாழ்ந்த துயர்வதும், என்றும் ஒரு படித்தாயிராது சமூன்று சமூன்றேடும் வாழ்க்கைச் சடைத்தின் இயல்பு. இஃது எதற்கும் விதிவிலக் களிப்பதில்லை. நந்தாய்நாடு மாத்திரம் இவ்விதிக்கு விலக்காகுமோ?

ஓர் காலத்தே அறிவு, ஆற்றல், கல்வி, செல்வம் இவையிற் றில் காண்போர் அழக்காறு கொள்ளுமாறு மிக்க உயர்விலை யுற்றிருந்த இப்பாரதநாடு, இதுபோது அடைந்துள்ள நிலைமையாது? பெரும் விழ்ச்சி யுற்றது. பிறர்—சில்லாண்டுகட்கு முன் வரை இழிநிலை யெதியிருந்து, அண்மையில் தமது அரும்பெரு முயற்சியால்—இடைவிடா உழைப்பால்—ஒப்புயர்வற்று ஒளிரும் வேறு நாட்டினர்—என்னி நகையாடுமாறு தாழ்ச்சி பெற்றது. அதன் செல்வம் சிறைதந்தது; வளங்கள் அணைத்தும் வறண்டன; கல்வியின் ஆக்கம் அழிவுற்றது; அறிவியற் கூருகள் அருகின; கலைகள் நிலைகுலைந்தன; ஒற்றுமை நவிந்தது; வேற்றுமை மவின் தது; பசியும் பட்டினியும் தாண்டவமாடத் தொடங்கின;

“நடென்ப் நாடா வளத்தன; நாடல்

நாட வளந்தரும் நாடு.”

“உறுபசியும், ஓவாப் சீணியும், செறுபகையும்

சேரா தீயல்வது நாடு.”

என்னும் நாட்டி னியல்புக் னைத்தும் ஏட்டுச்சுரைக்காயாமின; அடிமை யுணர்ச்சி மக்கள் உள்ளத்தில் அகற்றற கியலாவண்ணாம் ஆழ வேருள்ளியது.

இவ்வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் யாது? பலர் பலவாறு கூறுப் ‘வகுப்பு வேற்றுமைகளும் சமயப்பூசல்களுமே’ என்பர் ஒரு சாரார். ‘பொருளாற்ற மூடப்பழக்க வழக்கங்களிலும் சமயச் சடங்குகளிலும் கருத்துஞரியதே காரணமாம்’ என்பர் மற்றெல்லோர் சாரார். ‘உடல் பொய், உலகம் பொய்’ என்னும் வெறுப்பு வேதாந்தம்—போவி வேதாந்தம் பரவியதே காரணம்’ எனக் கழுவுவர் மற்றெல்லோரும் பகுப் பினர். ‘தன்னலப் பெருக்கும் புல்லுருவிகளின் போக்குமே’ எனச் சாற்றுவர் பிறிதொரு பிரிவினர். இக்கூற்றுக்கள் அணைத்தினும் உண்மை யுண்டு என்பதும் மறுக்க முடியாததாகும். போதுக் காரணம் எதுவாயினு மாக. அது பற்றிய ஆராய்ச்சி சண்டு வேண்டற் பால தன்று. எனினும், சிறப்பாகத் தெண்ணுட்டை—தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தமிழர் தமிழையும் தமிழறி ஞரையும் போற்றுது ஒழிந்ததே தலையாய் காரண மென்பதே எனது கருத்து. பண்டைநூற் பயிற்சி குன்றியமையின், தமிழ் நாட்டின் பண்டைச் சிறப்பையும், தமிழ்ப்பெரு மக்களின்—இரு பாலாரின்—கல்வி, கலைப் பெருக்கு, அறிவு மேம்பாடு, வள்ளுன்மை, கற்பின் மாண்பு முதலியவற்றையும் அறியும் அறிவு குன்றியது. ‘தன் பெருமை தான்றியாத் தத்துவனீ’ப் போன்ற அரசியல் மாறுபாடுகளும் இடையில் புகுந்தன.

மொழியில் தொழிலியல்களோடு அரசியல் சமயவியல் முதலிய பல்வேறு துறைகளினும் தமிழர் பிறபோக்குக்கு ஸ்ரீமத்தார், மேனு, டினரின் நடையுடைய பாவணைகளாகிய புதிய நாகரிகப் படுதுறியில் கண்ணென்றிமழுங்கிப் பட்டனர். பிற மொழிப் பித்தங் தலைக்கேற்றியது. பேயரளவில் தமிழரென நின்று பிறவாற்றால் பாதேசிக ஓயினர். பாரதத்தாயின் — தமிழன்னையின் — வீழச் சிக்கு வேறெறன்ன காரணங்கள் வேண்டும்? எனினும், இந்தியத் தாய் திங்கற்றவாராக ஆப்பிட வில்லை. தன்னைக் கைதூக்கிவிட வல்ல நன்மக்களை — ஏரமக்களை—பேருமலில்லை. தம் தாயின் — அருமைத்தாயின் — இழிதகவை — துயரத்தைக் கண்டு, கவன்று, கண்ணீருக்கத்து. ‘அன்னையின் துன்பத்தைத் துடைப்பதே — அவட்குப் பணிசெய்து கிடப்பதே — தங்கட’ னெனக் கொண்ட அறிவுறிந்த பண்புடை மக்கள் — அவள் நோற்ற நோன்பின் பேருகப் பிறந்த பெருமக்கள் — புறஞ்சவர் கோலஞ் செய்யா மக்கள் — அதற்கெனப் பல்வாற்றாலும் தொண்டாற்றுவாராயினர்.

தமிழ் நாட்டிற்கும் தமிழன்னைக்குந் தொண்டாற்றத் தொடங்கிய அவர்களுள் சிலர், காலங்கிலைக் கேறப யாப்பிலும் உரையிலும் தூல் பல இயற்றியும் நன் மாணவர்க்குக் கற்பித்தும் வரலாயினர். சமய தத்துவத் துறைகளில் உழைக்க எண்ணியோரிற் சிலர், சமயச் சார்பான் பாக்களாலும், தத்துவ ஆராய்ச்சிகளாலும், மெய்யன்பையும், மெய்யன்ரவையும் ஊட்டுவர்ராயினர். இவ்வாறே, பல்லோர் பல்வேறு துறைகளில் தொண்டாற்ற முயன்றனர். இன்னேரன்ன முயற்சிகள் பலவும், அவ்வக்காலத்தே நறபயன் நல்கினவேனும், பிறகாலத்தே பயனற்றுப் போகத்தக்க நிலைமையை யெய்தத் தொடங்கலாயின.

அடிப்படையான பொருளாதார நிலை சீர்கேட்டைந்துள்ள போது ஏனோயவை எங்களும் நிலை பெறும்? அறிவு, அங்கு மெய்யுணர்வுகளின் வளர்ச்சிக்கெனக் கொள்ளப்பட்ட கல்வி முதலியன் ஆங்கோர்க்கங்களை விட்டு, பொருளாதார நிலைக்கு ஏங்கி வாடத் தொடங்கின. பிற மொழி மாது ஆக்கம் பெற்றுக் கோலோச்சி வருமிடத்துத் தமிழ்த்தாய்க்கு இடமேது? பத்தி நெறியும் முத்தி நெறியும் வெற்று நெறிக்கு அலைவோர்க்கு எங்களும் பயன்வாரும்? இவ்வுண்மையுணர்ந்த வேறு சிலர் தொழிற்றுறையின் சீர்ப்பாட்டே பொருளாதாரச் சீர்ப்பாட்டிற்குத் தக்க மருந்தாமன்று கொண்டு, அத்துறையில் ஊக்கஞ் செலுத்திவரலாயினர். மற்றுஞ் சிலர் ஆசியற்றுறையின் முன்னேற்றம் தொழிலியற்றுறைக் கிணறியமையாத தென்று கருதி, அத்துறையிற் கண்ணுக்கருத்துஞ் செலுத்திப் பணிபுரிவாராயினர்.

பாரதத்தாயையும் தமிழ்த்தாயையும் பண்டுபோல் அரியணையில் அமர்த்திக் காண வேணவாக் கொண்டு அப்பணிக்கெனவே தமிழம் பொப்புக் கொடுத்த தமிழ்ப் பெருமக்கள் தணிப்பட்ட வெவ்வேறு துறைகளிற் போக்கத்துடன் முயன்று ஆற்றிய உழைப்பால், தனிப்பாடு அவ்வத்துறைகளில் முன்னேற்றம் ஏய்தி முள்ள தென்பது மதுக்க முடியாத உண்மை. எனினும், ‘எல்

லாத் துறைகளின் முன்னேற்றமும் வேண்டற் பாலூவே' யென்னும் ஒற்றுமையுணர்ச்சி பெரும்பாலோர் உள்ளத்தில் அரும்பிற் நில்லை. அதற்கு மாருக வெற்றுலை யுணர்ச்சியை வேற்றுருவங்கொண்டு எழலாகிற்று, 'சமயத்தாற் பயனில்லை; அதனைத் தகர்த்தெரிதல் வேண்டு' மென்றும் கினர்ச்சி ஓர்பால் தலை நாக்கியது. தமிழன்ஸீபால் சொன்ட அண்டுப் பெருக்கு ஆரியமோழி (வடமொழி)ப் பகையை யுண்டாக்கத் தொடங்கியது. 'தென்றைடு—வடநாடு', 'தமிழர்—ஆரியர்' என்றும் வேற்றுமைகள் வீறிட்டெழுவாயின.

இவ்வேறு பாடுகளையகற்றி ஒற்றுமையுண்டாக்க முயன்ற வர்கள் பிற துறையினரால் புறக்கணிக்கப் பட்டனர். சமயப் பற்றுடையோர் பிற துறையினர் கூற்றுக்களை வெறுத்தனர்; செவி சாயத்திலூர். வேறெரு துறையினர் மற்றெரு துறையினரின் அறிவுகளை மறுப்பார்யினர். 'இன்னே ரனன் கருத்து வேற்றுமைகளால் தமிழ் நாட்டின் சிலைஞம் தாறுமாருமிற்று.

எல்லாத் கொள்கைகளையும் ஒற்றுமையப் படுத்தி முன்னேற்றப் பாஸ்தயில் செலுத்த வல்ல நன்மக்களைப் பெறவிழைழந்தாள் பாரதத் தாய். நோன்புகள் பல நோற்றுள். ஆங்காங்குப் பலவே நிடங்களுக்கெனப் பல மக்களை ஈன்றனவித்தாள். அங்கனமே தமிழ் நாட்டிற்கும் எல்லாத் துறைகளிலும் தொண்டாற்றும் திறன், எழுத்தால் மாத்திரமன்று, பேச்சால் மாத்திரமன்று, செயலால் மாத்திரமன்று, எழுத்து பேச்சு சீயல் ஆழமுன்றுவும், கற்றூர் கல்லார் அணிவர் உள்ளத்தையும் கவரும் ஆற்றல், அமைதியே குடிகொண்ட தூய சின்தை, சினங் காணுத் திருமூகம், யாவர் மாட்டும் உளங்கனிந்தாடும் இன்னுரை, பகைவரையும் நேசிக்கும் பான்மை, மாறுபட்ட கருத்துடையோர் பாலும் நட்புரிமைகாட்டி, அவர் தங்கருத்துக்களைப் பொறுமையோடு செவி மடுத்துத், தன் மென்மொழி வாதத்தால் அன்னுரைத் தன் கருத்திற் கிசைவிக்கும் சால்பு, இனன் பிற பண்புகளை இயல்பாகவே கொண்டுள்ள ஒர் ஆண் மகளை ஈன்றளித்தார். அமுமகவே தமதரும் பெரும் பணியால், அன்னையின் முன்னைய சிலையை மாற்றிக் களிப்புக் கடவில் ஆழுத்தி வருபவரும், அறுபதாண்டுகள் கண்டு மணிவிழாத் தலைவராக விளங்குபவரும்கிய உயர் திருவாளர் நிது. வி. கவி யானங்நாடு.

பிற பற்றுக்கள் தன் பணிக்கிடையூருமெனக் கருதியோ, இல்லறத்தும் துறவுண்டென்னும் உயர் வாழ்க்கை நெறியை உலகிற் குணர்த்தவோ அச் செல்வகீன், இல்லறத் துறவியாக்கி, ஆற்றும் பணிகள் அணித்திற்கும் உடனிருந்து உதவ ஒர் உத்தமசோதரரை யளித்துத் தொண்டின் தலை சிறிஇயினுள் அவன்னை.

தாய்த்தொண்டில் தலைவின்ற தனிப்பெருங் தலைவர் கல்வி சியல், அரசியல், சமயியியல், சமூகவியல், தொழிலியல் முதலிய துறைகளிற் புகுந்தாற்றிய வீரதீரச் செயல்களைத் தமிழுலகம் ஜனகறியும். காங்கரால் மகாசபையில் தலைமைப்பதவி வகித்து

மருங்கினும் இனிய தம் சொற்பொழிவால்—கேட்டார்ப் பினிக்குஞ் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாகிய சொல்லாற்ற வால்—துள்ளிப் பாய்ந்து, அடுக்குக்காய்ப் பசுமரத்தாணிபோல் கேட்போருளத்திற் பதிந்து, அவர் தம் சிந்தனை யனைத்தையும் சிதைக்கும் சிரிய வீர முழுக்கால்—தமிழ்நாட்டை விழித்தெழுச் செய்த தனிச்சிறப்பு நம் தலைவர்க்கே யுரியதாம்.

இருப தாண்டுளாக இப்பெருந்தகையோடு நெருங்கிப் பழுகும் பேறுபெற்றவன் என்ற முறையிற் சில வரையத் துணிகின் நேண்.

எனக்கு நண்பர் உயர்திரு திரு.வி.க. அவர்களுடன் நேர்ந்த பழக்கம் பெரும்பாலும் சமயத்துறையில் வாய்த்ததாகும். திரு.முதலியாரவர்கள் வேதாந்த மகாநாடுகளில் எனது வேண்டுகோளுக் கிணங்கித் தொண்டாற்றறுவார்கள். இது கண்ட பழைய சைவ சமய நண்பரிற் சிலர் “இவர் மாயாவாதியாய் விட்டார்” சிலர் அறியாமையால் வேதாந்த மதம் மாயாவாத மதமென்பர் எனக் கொண்டு, சைவசமயச் சார்பான கூட்டங்களுக்கு அழைக்கப் பின் வாங்குபவர்? ஒரு சமயத்தையேனும் இழித்துக்கூறும் இயல் பினே எக்காலத்தும் இவர்பால் யான கண்டிலேன். அதற்கு மாருக எல்லாச் சமயங்களின் உயர்வுகளை எடுத்துக்காட்டிப் புகழ் வதே இவரது இயல்பு. எனினும், தம் மத தத்துவங்களைப் புறக்கணிப்பவர் ரல்லர். எவரேனும் தாக்கிப் பேசுவதைக் கேட்கச் சலியார். கடவுளாண்மை மறுபடு, நாட்டில் தலைதூக்கிய காலத்து, அஞ்சானெஞ்சடன் அதனைத் தாக்கிப் பொருது எதிர்வாதத்தின் வாய்டைத்துப் போகுமாறு செய்து அடக்கிய அரியேறென நண்பர் அவர்களைக் கூறுதல் மிகக்காது.

எல்லாச் சமயக் கலப்புடைய சமரச சன்மார்க்க சமயமென்று காண இவர் உள்ளத்துத் துள்ளிப் பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் அவர் அளவிடற் கூரியது. நம் முன்னோர்களின் கொள்கைகளேல்லாம் மூடக் கொள்கைகளென்னும் புதியநாகரிகப் பித்தர்களுக்கு, மேனுட்டறிஞரின் ஆராய்ச்சி முடிவுகளோடு முன்னோர்களொள்கைகளையும் இணைத்துக் காட்டி, “மூடக் கொள்கை என்பதே மூடக் கொள்கை” என்பதை வற்புறுத்தி, நம் நாட்டின் பண்டைச் சிறப்பை நிலைகிறுத்தி வரும் பெருமை இப் பெரியார்க்கனாறி வெறுவர்க்கு உரித்தாம்? தென்மொழி—வடமொழிப் போர் மிகுந்துள்ள இக்காலத்தும், “இந்தியக் காவியத்துக்குக் கால் கொண்டவர் எவர்? வால்லீகி.” * * அவரே பழைய இந்தியக் காவியத் தங்கை. அவர் வாயினின்றும் பிறந்த இராமாயாணம் காவிய உலகுக்கோர் இலக்ஷ்மியம்” (இந்தியரவும் விடுதலையும்) என உண்மையை ஒளியா துரைக்கும் அஞ்சா நெஞ்சம் இவர்க்கு இயல்பின் வாய்த்த தாகும்— பழக்கக் கொடுமைக் காட்பட்டார்பலர் வெறுக்கினும்; பெண்டு ரிமைக்காகப் பெண்ணின் பெருமை

பேசிப் பெண்ணுலகத்தை உயர்த்த உழைக்கும் பெற்றியார் இவரையன்றி மற்றியார்? தமிழ் இலக்கிய இலக்கணக் கடவின் கரைகண்ட இப்பேரறிஞர், அனுபவ ஆராய்ச்சிகளால் அணிவரும் வியக்குமாறு அவற்றிற்குப் பொருள் கூறுக் கிறன் எல்லார் மாட்டும் இயைவதன்று.

கருத்து வேற்றுமைப்பட்டு இவரோடு உடன்பாடுடையராகா தார் பலரும், எந்த நேரத்திலும் சுற்றிலும் மிருந்து, இவரது அறி வுரைகளால் ஜூயம் நீங்கப்பெற்றவர்களாய் நலை முகத்துடன் செல்வதும், எங்குச் செல்லினும், இவர் வரவை அறிந்து, தாயின் வருகை கேட்ட சேய்கள்போல் பல்வேறு துறையினராகிய முதியோரும் வந்து குழுமி, இருக்கும் போதும் நடக்கும்போதும் பல வினாக்கள் விடுப்பதும், அக் குழுவின் நாப்பண் மேன்னடை நடந்துகொண்டே அவரவர்க் கேற்றவாறு இன்மொழிகளால் விடை யிருத்தல் வாயிலாக ஒற்றுவரையுணர்ச்சி சமரசத்தன்மையாகிய விதைகளை இவர் விதைப்பதும், கண்கொளரக் காட்சியாய் விளங்கி, பண்ணடச சமய குரவர்களின் இயல்பினை எனக்குச் சித்திரித்துக் காட்டிக்கொண் டிருக்கும்.

இவ்வாறு நண்பர் திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் தமிழ்நாட்டிற்குச் செய்த—செய்கின்ற பணிகள் எண்ணற்றன; இணையற்றன. விரிவுரைக் கிடமேது?

இப் பெரியாரின் மனிவிழா தமிழ்நாட்டின் அணி விழாவாகும்; திருவிழாவாகும். இவ் விழாவிற் கலந்துகொண்டு நம் பெரியாருக்கு வாழ்த்துக்கூறுவோம். உன்றி கூறுவோம். பெருமை பாடிப் புகழுவோம். அவர் தம் நன்மொழிகளைப் பொன்மொழிகளாகக் கொள்வோம். அவரடிச் சுவட்டைப் பின் பற்றுவோம். இன்னும் நெண்டாளிருந்து தொண்டாற்ற வன்மையிலித் தருளுமாறு இறைவனடிகளை இறைஞ்சுவோம். உட விருந்துதவும் உத்தம சகோதர் உயர்திரு. திரு. வி. உதநாத முதலியாருவர்களும் அவர்களைச் சார்ந்த உறவினரும் நற்பேறுக எனைத்தும் பெற்று இனி துவாழ ஆண்டவன் அருள் புரிக.

யனிவிழாத் தலைவர் உயர்திரு. திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் வாழ்க. தமிழ்வாழ்க, தமிழ்நாடு வாழ்க. இந்தியத்தாய் வாழ்க. இந்தியத்தாய்க்குத் தொண்டு புண்டுமைக்கும் அன்பர்கள் அணிவரும் வாழ்க! வாழ்க!! வாழ்க!!!

இத்தகைய பெரியோர்களின் பெருமையைத் தமிழ்நாடு உணர்ந்து போற்ற முன்வந்திருப்பது போற்றற்றகுரிய சேயலாகும். பெரியோர்களின் விழாக்களே திருவிழாக்களாம். மற்றவை யெல்லாம் திருவிழா வென்னும் பெயர்க்குரித்தாவன வன்று; தெருவிழாக்களேயாம். சில காட்களாகக் கம்பர் திருநாள், உள்ளுவர் திருநாள் முதலிய விழாக்களைத் தமிழ்நாடு கொண்டாடி வருதலை கோக்கின், இனி புலவர் திருநாட்கள் பல யாண்டும் கொண்டரடப்பெற்று தமிழ்த்தாயும் தமிழறிஞர்களும் பண்டே போல் விறுபெற்று விளங்குவார்களென்னும் பெரும்கிழ்ச்சி யாவனுள்ளத்தும் மலரும். “தமிழ்நாடு கன் திறக்கின்றது.”

கைவர விழா வாழ்த்து

(ஸ்ரீ ச. சோமசுந்தர பாரதபார் M. A., B. L.)

திருவாளர். திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்களின்

வைர விழா (அறுபதாண்டு விறைவு) தமிழர் உவங்கு பாராட்டற் குரியது. தமிழர் தலைவருள் முதல் வரிசையில். பல துறைகளில் சிறந்த தொண்டாற்றி, தமிழர் முன்னேற்ற முயற்சி விலும், தமிழ் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்திலும் ஓவர் துழைத்து வரும் பெரியார் பண்டித முதலியர் ரவர்களைத் தமிழர் கொண்டாடுவது இயல்பன்றே? இவர் புகழ் தமிழகத்து மட்டுமன்றி, இந்தியப் பிற மொழி வளாகங்களிலும் பரவி யுள்ளது. ஆங்கிலக் கல்வி விறையாத தமிழ்ப்புலவர் புதிய இயக்கங்களில் விரிந்த உள்ளத் தோடு ஈடுபடல் இயலா தென்ற கொள்கையைப் பொய்யாக்கி, ஆங்கிலக் கலைப்பட்டம் பெற்றார் பலரினும் தலை சிறந்து, பொது வாக, மக்கள் நலம் வளர்க்கும் ஆக்கக் வினைக் எளைத்திலும் ஊக்கி உழைத்து வரும் உயர்ந்த மனப்பர்ண்னமை உள்ளவரிவர்; சிறப் பாகத் தீந்தமிழ், சிவ நெறி, தொழிலாளராக்கத் துறைகளில் அன்றிய காதலுள்ள முடையார்.

சாதி - சமையம் - அரசியல் - பொது உடைமை - சம உரிமை முதலிய எல்லாக் கொள்கைகளிலும் சிறிதும் கடுசிலை பிறந்து, “சமன் செய்து சீர்தாக்கும் கோல் போல், அமைந் தொருபாற் கோடாத” சால்புடையார் இப் பெரியார். ஸம நாவல் நாடு ஏவல் வாழ் வொழித்து, முற்றுரிமையுற்ற தன்னரசு பெற்று முன்னேற முயலும் அரசியறபொருநர் அறப்போரில் “ஒல்லும் வாயெல்லாம்” ஒவாதுனுற்று மறவர் பெருந்தகை. வஞ்சமும் பொய்யும் கண்ட விடத் தெல்லாம் அஞ்சா தெதிர்க்கும் நெஞ்சம் படைத்தவர். பழந் தமிழியப் புது வட மொழியைத் தமிழகத்துப் புகுத்த முதலமைச்சர் முயன்றபோது, அவர் நோந்திற அதிகாரத்திற்கில் யும், காந்தியார்க்கு மைத்துன உறவையும் மதியாமல், அவராட்சிக் கடங்கிய. அரசியற குழுவினரா மிருந்தும், கட்டாய இந்தி புக வோட்டாதென. மறுத்து உண்மை உரைக்கத் துணிந்த செல்வியர். பல்லாற்றானும் தம்மொடு முரணி, வினையிலும் கொள்கையிலும் வேறுபடும் இராமசாமிப் பெரியாரை, தம் குழுத்தலைவரான முதலமைச்சர், பெரியாரின் முதுமையும் “நெஞ்சினுற் பிழைப் பிலாத” நேர்மையும் கருதாமல், அதிகார வெறியல் பதவியிலுதவி கொண்டு சிறையிடப் போது, அக்கொடுமையை வெறுத்துக் கல்கீடு முருக்குஞ் கொல்லிற் கனிந்த கட்டுரை எழுதிய கடன்றி புலவரிவர்.

“நவசக்தி” என்னும் தமிழ்ப் பத்திரிகையின் எல்லாசிரியராய், எல்லர் நலமும் என்றும் பேணி வரய்க்க வழுவாத தாய்க்கை அறம் பூண்டவர். எனைய புதிய கருத்துக்களையும் இனிய எனிய மௌந் செலால்லால் அனைவருளும் கனிய உரைக்கும் ‘காவரச்’ எழுதினும் பேசினும் பழுதிலர் உடையும் விழுமிய பொருளும்

தொழிலாளர் இயக்கத்தின் தந்தை

[நீ. தெ. போ. மீனுட்சிங்டாலு, M.A., B.L., M.O.L.,]

தொழிலாளிகள் பழைய நாளில் ஒவ்வொர் ஊரிலும் ஊரின்

உறுப்பாக விளங்கி வந்தார்கள். ஊரின் வருவாயை

அவர்களும் பொதுவில் பங்கிட்டுக் கொண்டு வாழ்ந்தார்கள். இந்த அமைதி யெல்லாம் குலையச் சென்ற நூற்றுண்டிலே எந்திர நாகரிகம் பிறந்து பெருத்தே தாங்கியது. தொழிற்சாலைகள் புகையை வானுத்திலே கக்கிக்கொண்டு அரக்கர்களைப் போலக் கிளம்பின. புதுப் பணம் எங்கும் கூத்தாடியது. ஏழைமக்கள் வழிற்றை வளர்க்க இருமெ பகலும் வேலை செய்தனர்; சிறு குழந்தைகளையும் வேலைக்க நிறுப்பினர். “பணம் பணம்” என்றே எல்லோரும் அலைந்தனர். சேரிகள் எங்கும் பெருகின. இவை பன்றித் தொட்டிலி மூம் சீர் கேடானவை; புழுப் புழுக்கும் குடிசைகள்; எமனிட்ட வலைகள்; இவையே நகரங்களின் வேலி. கட்டமைப்பான உடல் வளம் பெற்றவர்கள் இத்தகைய நிலையில் உடலுருக்கி நோயால் மாண்டார்கள். இந்தியாவையும் இந்தப் பேய் பிடித்துக் கொண்டது. துரைத்தனத்தார் தொழிற்சாலைகளை ஆராய அமைத்த கூட்டம் இந்த நிலைமையை விளக்கிக் காட்டியது.

இயற்கையாகவே மேனுட்டில் தொழிலாளர் இயக்கம் தோன்றியது. “வேலை நிறுத்தம்”, “கதவடைப்பு” என்ற தொழிற் போர் உலக வராழ்க்கையை அலைக்கும் சமூற் காற்றுயம்புகுந்தது. இத்தகைய தொழிலாளர் இயக்கத் தலைவரில் கீர் ஹார்டி எனப் பெருவர். இவர் ஒரு நாள் சென்னைக்கு வந்திருந்தபோது ஸ்பெஞ்சர் கம்பெனியில் சரக்குகள் வாங்கப் போழிருந்தார். அன்றே தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாளர் இயக்கம் கருணிருக்கத் தொடங்கியது. இயற்கையின் வியப்புகளில் இது ஒன்று. அன்று திரு. வி. க. அந்த இடத்தில் எழுத்தாளராக வேலை பார்த்து வந்தார். கீர் ஹார்டியின் காட்சி இவர் மனத்தே இன்றும் தொழிலாளர் இயக்க வடிவமாக நிலைத்து நிற்கின்றது. அப்போது திரு. வி. க. இவ்வாறு எழுதும் தொழிலாளியாக இருந்து வந்தார்; தொழிலாளியின் எனிய வாழ்க்கையை நன்கறிந்தார். கனிந்த உள்ளம் என்ன பாடுபட்டதோ? சேரித் தொண்டையே சைவத் தொண்டாகச் செய்து வந்த தம் இளமையில் தொழிலாளிகள்

கல்து கமமும் புலமை வாய்ந்தவர். தனக்கொர வாழாப் பிறர்க் குரியாளர். இத்தகவு மிகு தமிழ்ப் பெரியாரை வயதொடு முதிரும் மதியும் கல்வியும் உரானும் ஒழுக்கமும் ஒருங்கு நிறையும் வைர வெள்ளன்னிலையும் வயர்ந்து தமிழு ரைவரும் தங்கட னுற்றத் தாழா ரென்பதை நன்கறிவேன். என்னளவில், ‘இன்னுமிவர் பன்னா றுண்டிருந்து தூய தொண்டுகள் ஏயன வியற்றிப் புகழுமின்பழும்’ பெருகி வாழுக் எனப் பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்தி மகிழ்வேன்.

விலை இவர் மனத்தை மிக மிக உருக்கி இருத்தல் வேண்டும். “சேக்கிமூர் கண்ட புது உலகம்” “கம்பார் கண்ட புது உலகம்” என்ற சொற்பொழிவுகளிலே அந்தப் பழைய நூல்களை எல்லாம் தொழிலுடைக்க கண்கொண்டே படித்துத் திணாத்தார் என்பது தெளிவாகிறது. இவர் தமிழோதிய வரலாறும் இவ்வாரூக முடிகிறது. தொழிலாளிகள் இருப்பிடமாகிய பிரம்பூருக்குச் சமாச்த தொண்டாற்றப் பனமுறை சென்ற இவரைத் தொழிலாளர்கள் தமிழவராக ஆக்கிக் கொண்டார்கள். அன்னி பெசன்டு அம்மையாரின் ஆதரவும் இத்தகைய பொதுத் தொண்டிலே இவ்வூக்கியது. B. P. வாடியா, கேசவப் பிள்ளை முதலியோரும் தொழிலாளர்களைப் பற்றி இவருடன் சேர்ந்து எண்ணலாயினர். திரு. வி. க. தமிழ்ப் பண்டிதர் வேலையைவிடுத் ‘தேசபக்தனி’ன் ஆசிரியராயினார். ‘தேசபக்தன்’ தமிழ் நாட்டுப் போரொளி. தொழிலாளர் உள்ளத்தே ஒளிரும் உண்மைச் சுடர். அப்போது குஷ்யானில் புதுக்காலம் பிறந்தது. அந்தப் புது வாழ்க்கை திரு. வி. க. மனதினைக் கவர்ந்தது. இவர் இந்திய நாட்டுப் பழைய வரலாற்றேருடும் கடவுள் கொள்கையோடும் இந்தப் பொதுயை நோக்கினை ஒன்றாக இயைய வைத்துக் கலையுலகிலே எதிர்காலப் பாட்டைப் பாடத் தொடங்கினார்.

கருவிருந்த தெய்வப் பிள்ளை உருவடைந்து வெளிவந்தது. சென்னையிலே - ஏன் - இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாகத் தொழிலாளர் சங்கம் தொன்றியது. அதுவே, சென்னைத் தொழிலாளர்ச்சங்கம். இச்சங்கம் இந்த ஆண்டு வெள்ளிவிழாக் கொண்டாட்டம் யது. அந்த விழா திரு. வி. க. வின் தொழிலாளத் தொண்டின் வெள்ளிவிழா ஆகும்.

இந்தச் சங்கம் தோன்றியதும் கதவடைப்பு இன்னது என்ன இங்கு இருப்பவரும் அறியக் காலம் வந்தது. திரு. வி. க. முதலியோரினமேல் முதலாளிகள் வழக்குத் தொடங்கினார்கள். பின்னே பெரிய வேலை நிறுத்தம் துணியாலையில் எழுந்தது. சண்டை பிறந்தரல்லவர் வழி பிறக்கும்? ஆறு மாதம் போர் நிகழ்ந்தது. குண்டுவீச்சுக்கு இரையாகிச் சிலர் இறந்தனர். உயிரையே பல கொடுத்த இந்த ஏழை மக்களின் உடலங்கள் ஊர்வலமாகச் சென்றன. சென்னை உயிர் பெற்று எழுந்தது. தீண்டாதவரை வேறு பிரிக்க எழுந்த மாயச் சூழ்சிகள் திரு. வி. க. வின் அறவாழியின் முன்னே மறைந்து ஒழிந்தன. திரு. வி. க. முதலியோரை நாடு கடத்த எண்ணிவந்த அரசாங்கத்திற்கும் தொழிலியக்கத்தின் உண்மை நிலை வெளியாற்றி. தொழிலாளரது வெற்றி ஈடுத் தொட்டுவதிலேயே கண்ணும் குறுத்துமாக இருந்து வந்தார். இந்த என்னலாம். அந்நாளைய தொழிலாளர் தலைவர்களின் ஒற்றுமையை மிகப் பாராட்டி இன்றும் பேசுகிறார் திரு. வி. க. அந்த ஒற்றுமை பின்னே நிலை குறிச்சுமை குறித்து வருகிறதுகிறார்.

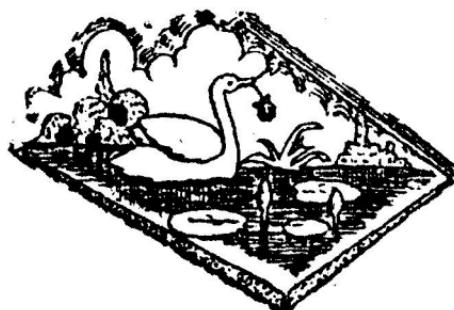
அந்நாளில், திரு. வி. க. பல பல தொழிற் சங்கங்களை நிலை நாட்டுவதிலேயே கண்ணும் குறுத்துமாக இருந்து வந்தார். இந்த

இயக்கம் துரைத்தனத் துறையிலும் பரவியது. போலீஸ் சங்க மூம் தொண்றியது. தொழிலாளர் மாகாண மாநாடு கூடியது; அதன் வரவேற்புத் தலைவர் திரு. வி. க. வே. தொழிலாளர் மத்திய சங்கமும் தொண்றியது. அதற்கும் முதல் தலைவர் திரு. வி. க. வே.

வேலை நிறுத்தத்தின்போது இவர், தமது மணிவியார் மிக மிக நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்தும் அதனையும் பாராமல் இந்த இயக்கத்தில் இரவும் பகலும், அந்த அம்மையாரும் மெச்சிப் பாராட்டத் தொண்டாற்றி வந்தார். அந்த அம்மையார் அப்போது உயிர் துறந்தார். இத்தகைய தியாகரம் செய்து தொழிலாளர்க்கு உழைத்த இவரைத் தொழிலாளர் உலகம் மறவாதிருப்பது மிக ஏம் போற்றத் தக்கது.

திரு. வி. க. அன்பு கனிந்தொழுகும் அரிய மனம் உடையவர். தீமைக்கு அஞ்சம் நெஞ்சு படைத்தவர். ஆனால் தொழிலாளர் மேடையிலோ பெருவிராக விளங்குபவர். குண்டுகள் வீச்சிடையே குன்றுத் உள்ளத்தோடும் உழைப்பவர். போர் ஆரவாரம் எவ்வாரே எங்கும் பரவி விடுகிறது. முன்னைய உலகப் போர் முடிந்த போது சென்னையில் நிகழ்ந்த தொழிற் போரைக் குறித்தோம். இப்போது நடக்கும் போரிடையும் தொழிற்போர் மூண்டது. குண்டு வீச்சுக்களையும் ஓராண்டுக்கு முன்னே நேரே கண்டோம். அப்போதும் திரு. வி. க. வே. சென்னைத் தொழிற் சங்கத்தின் தலைவர். அமைதியாம் இவர் வடிவம் கொந்தளிப்பிடையே இயங்கி வரக் கண்டோம். அமைதியே முடிவில் வென்றது. இயற்கையின் போக்கு அது; இவர் வாழ்க்கையின் மறை பொருளும் அதுவே ஆம்.

இடம் இவர் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் தாயும் தங்கதயும் படைவீராகவும் மட்டும் விளங்கவில்லை. தொழிலுலகக் கருத்தைத் தமிழிலே தவழ்ந்து விளையாடி நடந்துவரப் பழகவிட்டுச் சொட்டிப் பாராட்டி வளர்த்த பெருமையும் இவருடையதே. தொழிலாளரின் ‘நவசக்தி’ பிறந்த இடம் இவரே ஆம். தொழிலாளரின் முதற் கவி வரணரும் இவரே. தொழிலாளரின் தேவாரமாக இவர் பாடிய ‘பொதுமை வேட்டல்’ என்றும் நிலைத்து விளங்கும்.

“செந்தமிழ் சேவகர்”

(“தயிற்ப்பித்தன்”)

தீங்கமிழ் காட்டின் தேய்விக ஒளியாம்
தீருவிழை கலியாண சுந்தரச் சுதூணன்
நம்மனேர் ஆற்றிய நற்றவப் பயனுல்
நம்மின்ட வாழ்ந்து நமக்கே உழைக்கும்
நலம்நிறை நாதன்! நவமிகு சக்தியால் (5)

அமுதுரை ஜாட்டி அகவிரு எகற்றினன்.
“அந்தணர் அங்கியர்; திரவிடர் தமிழரே.
எங்கள் சமயமே ஏற்ற முடைத்து;
யாங்கள் இறைவன் எழில் முகத்து) உதிருப்பா”
ஆகிய சாதி சமயச் சழக்குகள் (10)

அறவே ஒழித்து அழிவிலாச் சமரக
சுத்த சண்மார்க்க சுகநிலை தன்கை
தான்கொண் டதுடன் தண்ணரும் சோதர்
தமக்கும் நல்கிய தண்ணளித் தவழுனி
பெண்மையே உலகின் பேரிரும் உயிர்கிலை (15)

என்பதைப் ‘பேண்ணின் பெருமை’யால் விளக்கினன்.
செந்தமிழ், பாரதம் செழிப்புற, சேவகன்
அங்கமில் அளவில் செய்கிறுன், “சேவகன்”
அமரரின் உலகு அங்கிலை; இங்குதான்
என்றே ஆக்கினன் எங்கமிழ் காட்டிலை. (20)

அன்னவன் பெருமைகள் சொல்லின்தான் அடங்குமோ? இத்தகை வள்ளல் இன்னும் பல்லூழி
வாழ்ந்து மக்களை வாழ்வித் தருவத்
தாழ்ந்த சடையன் சரணமலர் சாற்றுதும். (24)

தமிழ்ப் பண்பாடு கண்ட திரு. வி. க.

[ஸ்ரீ டி. கே. சிதம்பரநாத ருத்வியர்]

ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன் தமிழ்ப் பண்பாடு என்பதாக ஒன்று தோன்றியது. ஏதோ ஒரு தெய்வ சக்தி அதை நெடுகிலும் பாதுகாத்து வந்ததோ என்று எண்ணைத் தோன்றுகிறது.

அகஸ்தியர் சங்கம், பாண்டியர்களது மதுரைச் சங்கம், கெல்லையப்பன் கவிராயர் சங்கம் - இந்த மூன்று சங்கங்களும் சென்னையிலுள்ள ஒரு சங்கத்தை விஜோப்புட்டுகின்றன.

ராயப்பேட்டை சாது அச்சுக்கூட்டந்தான் அந்தச் சங்கம்.

சென்னையில் ஆங்கிலம் வந்து பண்ணின ஆர்ப்பாட்டத்தில் தமிழுக்கும் இடமுண்டா? தமிழையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும், பொருட்படுத்துவதற்கு ஆளுமுண்டா? என்று சொல்ல இருந்த காலத்தில் திரு. வி. கவியாணகந்தர முதலியாரவர்கள் தம் வீட்டில் தமிழ்க் கொடியைப் பறக்கவிட்டுக் கொண்டிருந்தார். புவர் களும் புலவர்கள் அல்லாதவர்களும் திரு. வி. க. வீட்டில் வந்து கூடுவார்கள். திரு. வி. க. வின் தமிழ் ஆர்வம் வந்தவர்களையும் பற்றிக்கொண்டது. ஆர்வத்தோடு தங்கள் ஊருக்குச் சென்ற வர்கள் அங்கங்கே தமிழ் ஆர்வத்தை விடைத்தது வளர்த்தார்கள். “தேச பக்தன்”, பின்னால் வந்த “நவசக்தி” போய் அப்படி வளர்த்த ஆர்வத்தை மேலும் மேலும் தூண்டிக்கொண்டிருந்தன. இந்த முயற்சிகளின் பயனுக்குத் தற்பொழுது, தமிழ்ப் பண்பாட்டை உணர வேண்டும், வளர்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை தமிழ்காடெங்குமே பரவியிருக்கக் காண்கிறோம். நல்ல முகூர்த்தத்தில் தமிழ் பண்பாட்டியக்கத்தைத் திரு. வி. க. ஆரம்பித்தார்.

சாது அச்சுக்கூடமும், திரு. வி. க. வும் நிடுழி வாழுக!

மறவா நாட்கார் (ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தி ராஜகோபாலச்சாமியர்.)

காந்தியவர்கள் இந்திய அரசியலில் தியாகமும் துணிச்சலும் புகுத்திய காலம் இருப்பதுநான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன். அப்போது தென்னாட்டில் எதிர்ப்பை விட்டுஇட்டிப் பொறுப்பை எதிர்த்துக்கொண்ட நான்கைந்து தலைவர்களில் ஒருவர் ஸ்ரீமான் திரு. வி. க. அவர்கள், பகுகமையும் ஆகுலமும் போய் அமைதியும் நோன்றும் சாதனங்களான அதிசயத்தைக் கண்ட நாட்கள் — ஆங்கிலப் பிரசங்கங்கள் போய்த் தமிழன்றி வேறு பேச்சுத்; தெரியாத பாமரக் விடையே வேலை துவக்கிய புரட்சி நாட்கள்—தொழிலாளர்களைத் திரட்டிச் சங்கம் சிறுவும் அபாய நெறி முதல் முதலில் தோன்றிய நாட்கள்—அப்போது சுகமான பள்ளித் தொழிலை விட்டு அரசியல் அலைகடலில் புகுந்தவர் ஸ்ரீ திரு. வி. க. அக்கலத்தில் வேலை செய்த அரசியல் தொண்டர்களுக்குத்தான் தெரியும் திரு. வி. க. உள்பட எங்கள் சிலருக்குள் வளர்ந்த அன்பும் கட்டுப்பாகும் கூட்டுறவும். நிறை எவ்வளவோ சம்பவங்கள் நடைபெற்று விட்டன. ஆசிறும், அவருடன் கூடி நாங்கள் சிலர் அந்காட்களில் செய்த தொண்டில் கண்ட மகிழ்ச்சியை என்றும் மறக்க முடியாது.

அரசியல் சேவையும் தமிழ் வளர்ச்சியும்

[தி.பி.ந. அப்புங்காரி பி.ஏ., பி.ஏ.ஸி.]

தொழிற்சாலையைத் தேடுமாறு தன்னுடைய லீரர்களை நானு பக்கமும் அனுப்பிய சுகரிவன் தென்தினசமிலுள்ள தமிழ் நாட்டின்கண் தேடுவோருக்கு ஓர் எச்சரிக்கை செய்தான். ‘அங்கே செல்லும்போது சிங்கள் பொதியின் மலையருடைக் கெல்லரை தீர்கள்! அங்கே சென்றால் அங்குள்ள அகத்தியழுனில்லையை தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஈடுபட்டு அங்கேயே தங்கி விடுவீர்கள். பிற யாவற்றையும் மறந்து விடுவீர்கள்! ஆதலால் அதை விட்டு ஒதுங்கிச் கெல்லுங்கள்’ என்பது அவன் செய்த எச்சரிக்கை. தமிழ் மொழிக்கு அத்துணை வசீகாததன்மை இருப்பதாகக் கம்பர் கருதுகிறார்.* தமிழில் ஈடுபட்டு விட்டால் உலக விவகாரங்களையெல்லாம்-அவை எவ்வளவு முக்கியமான வைகளை மிருந்தாலுமே- மக்கள் மறந்து விடுவீர்கள் என்பது கம்பரது அபிப்பிராயம்.

பொதுவரக கோக்கும்போது, இக்காலத்திலும் இவ்வாறே கிக்குந்து வருவதைக் காண்கிறோம். தமிழ் மொழியில் ஈடுபட்டுள்ள பெரும் புலவர் அளைவரும் வேறென்றையும் நாடுவதில்லை. ஒரு சிலர் சமய விவகாரங்களில் சற்றே தலையிடுகிறார்கள். பிறர் அளைவரும் ஏகாக்கிர சித்தத்தோடு தமிழழையே பயின்று வேறென்றீ லும் தமது கருத்தைச் செல்ல விடுவதில்லை. இது தமிழ்மொழி மீன் சிறப்பா மிருக்கலாம்; அல்லது அதில் ஈடுபட்டுள்ள புலவர்களின் மனத்தின் சிறப்பியல்பா மிருக்கலாம். இலக்கிய வளர்ச்சி ஒன்றையே கருதுபவர்கள் இதை மிகவும் வியந்து கொண்டிருப்பாராம்; பிற ஈடுபாடு அளைத்தும் தமிழ் மொழிச் சேவையள்ளு என்று அவர்கள் உறுதியாக நினைக்கலாம்.

ஆயினும் உலக வாழ்வில் பற்பல துறைகளில் ஈடுபட்டவர்களாயும், பல்வகையான ஆசாபாசங்களையுடையவர்களாயும் உள்ள சாமானிய மக்களுக்கு இது ஒரு குறைபாடாகவே தேர்ந்தெடுக்கிறது. ‘தமிழ் நாட்டில் பிறந்து, தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈறி, தமிழ் மக்களின் பண்புகளை நன்குணர்ந்து, துண்ணனரிவில்லை கல்வியிலும் தலைசிறந்து அவற்றால் அடக்கமும் அமைத்தியும் நடுவிலைமையும் பெற்ற அறிவாளிகள் தமிழ்ச் சமுதாய சேவையில் ஈடுபட வில்லையே, அவர்கள் ஈடுபடுவார்களானால் நாட்டுக்கு எவ்வளவு வை ம் உண்டார்குமே’ என்று அவர்களிற் பலர் வருந்துவது

*தென்தமிழ்நாட் டகன் பொதியில் திருமூனிவன்

தமிழ்ச்சங்கம் சேர்கிற்கிறோல்

என்றும் அவன் உறைச்சமாம்; ஆதலினால்

அம்மலையை இறைஞ்சிக்கி.

இயல்பே. பல வருஷங்களுக்கு முன்பு, ஆங்கிலங்கற்று, ஆங்கில நூல்களைப் பயின்று, அவற்றின் மூலமாகத் தேசிய உணர்ச்சி, அரசியல் விவகாரம், ஆசாரச் சீர்திருத்தம், சமுதாய சேவை முதலிய நல்லெண்ணங்கள் தம் மனத்துள் எழப்பெற்ற சிலர் நாட்டின் நலத்தைக் நாடிப் பலவாறுக் உழைத்து வந்தார்கள். இவர்களுடைய முயற்சி, பெரும்பான்மையும், ஆங்கில மொழியின் மூலமாகவே நிகழ்ந்து வந்தது. ஆனால், இவர்கள் மக்களின் உளத்தைக் கவர்வது தாய்மொழியின் துணையினரில் இயலாது என்பதை உணர்ந்து, தமக்குத் தெரிந்ததாயும் குறைபாடுள்ள தாயும் இருந்த, தமிழின் மூலமாகவும் பிரசாரம் செய்து வந்தார்கள்.

சுமார் இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன்வரை இந்த நிலை இருந்து வந்தது. அப்போது தமிழில் பெரும் புலமை வாய்ந்த ஒருவர் அரசியல் தொண்டில் ஈடுபட்டு, அழகிய தமிழில் பிரசங்கங்கள் செய்யவும், பத்திரிகை நடத்தவும் முன் வந்தது பலருக்கும். அளவிலா வியப்பையும் ஆநந்தத்தையும் அளித்தது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் கவையில் தினைத்து, மீண்டும் மீண்டும் தமிழ்ப் பெருங் காவியங்களைப் படித்துப் பயின்ற அவர், நவீன மான நவநாகரிக வாழ்க்கையில் கலந்துள்ள கருத்துக்களையும் தமதாக்கிக் கொண்டு, இலக்கண வழுவினரில், தெவிந்த தமிழ்ச் சொற்களின் மூலம், மக்களின் மனங்களைக் கொள்ளி கொள்ளுமாறு, உணர்ச்சி வேகம் ததும்பப் பல பிரசங்கங்களைச் செய்து வந்தார்; பல கட்டுரைகளை எழுதி வந்தார்; புறநாலுறவு முதலிய மிக மிகப் பழமையான தமிழ் நூல்கள் விருந்தும், பிற்கால நூல்களி விருந்தும் அரசியல் விஷய சம்பந்தமாகவுள்ள தக்க மேற்கொள்கள் பலவற்றை எடுத்துக் காட்டினார்; மேலே நாடுகளில் செழித்து வளரும் நவீன அரசியல் கருத்துக்களைத் தமிழ் மொழியில் புகுத்தி, அதை வளம் பெறச் செய்தார். அவர் தாம் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியர் என்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை. அக்காலத்தில் பல பிரசங்கங்களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் அவர் ஒரு யார்க்கந்திரியாக இருந்தார். தம்மை யறியாமலே பலர் அங்காளில் அவருடைய பிரசங்க நெறியைப் பின்பற்ற முயன்றார்கள்; அவருடைய எழுத்து முறையைத் தம்மால் இயன்ற அளவில் அனுசரிக்கத் தொடங்கினார்கள். தமிழ் நடை அரசியல் துறையில் வளம் பெற்று விரிவடைந்ததற்கு அவரை ஒரு முக்கிய காரணராகக் கூறுவேண்டும். அரசியல் சேவையால் தமிழை வளர்த்த பெருமையில் பெரும்பகுதி திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரைச் சேர்ந்ததென்றே நான் கருதுகிறேன்.

வாழ்த் துப்பா

(மா. அ. தேவராஜன்)

வன்னக ஒத்தாழிகைக் கொச்சகக் கவிப்பா

நாவி:

உலகவிலை முன்னேற, உயர் இந்தியா வடக்கமைக—
கலகனிலை பின்னேறக் கவித்தமிழர் திகழ்ந்தேற
இலகும்துறை அருளேற, இயற்கையன்னை ஏழிலேறப்
பலகணியும் சிறப்பேறப் படித்தவர்கள் புகழேற
கலகனித்தாய்த் தமிழ்நாட்டை நயந்தவந்து கதிர்போல்நன்று
அலகிளஞ்சி உமிழ்ந்தேற்றும் அரிசு! நிரு. கி. கே. கேள்!

நாவிலை:

அன்றுதமிழ்க் கழகமமர்ந்து அருள் இறைவ ஜெடும்தமிழை
நன்றுபூர்ண் தினிதோம்பி கலம்செய்த புலவரின்சீர்

என்றுமங்கிலை யாழிகுக்க என்னியுவத்து ஆங்கிலத்தில்
ஒன்றுமனம் தனைத்திருத்தி யுயர்தமிழைப் போற்றினின்யே!

1

தாங்கரிய கொடுமைவிலை தருமத்தை தனைத்திருப்பான்

ஆங்கியுழை அரைந்தர் உயர்னாவி அடிநன்னிப்

பாங்குடன்கல் தூநியழும் பணித்தொழில் வெறுத்தொதுக்கி
கீங்கித்தே சத்தொண்டு நெறிமுறையில் ஆற்றினின்யே!

2

உடம்புழைப்பு சந்துமிலா(து) உளம்பினையுந்த படியெல்லாம்
இடம்பூடன் இடம்பொருள் ஏவுறுமைமத்துள் ஏக்கமின்றி

மடயிகவாழ் முதலாளி, தொழிலாளி தமைவருத்தும்

கொடுமைவிலைக் கிரங்கியவர் குடியுரத் தேற்றினின்யே!

3

நாவம்:

ஒருபெரும் இறையடி ஒருகாடி பொழுதுமூள்
அரிசின்றி அருள்பெறப் பெரிதுளம் பரவி, இல்

1

வருவின்குந் துளமிக மகிழ்ந்துண வயிலங்கல்

திருமுகம் மலர்ந்திலை செழுங்கமிழ் மொழியினை!

அயர்விலா துழுமத்திலும் அரியமெய்த் தொழிலவர்

துயர்வரு இயக்கறும் அறிவுடன் அளித்துவின்

புயலளி மழுபெயன் அருள்பொழிந் தவர்களும்

நயமுடன் கலமிக அருளுமின் விழியினை!

2

அமிழ்தென இனித்திலும் தமிழ், தமிழ் எனதுயிர்

இமிழ்கடல் எனத்தமிழ் தனைமிகப் பரப்பிட

3

நமர்தமர் எவர்களும் கவினிழிப் புறத்தினாம்

கமழ்புகழ் விருவை பொழிந்திலும் தொழிலினை!

மொழுமொழு மொழுவென ஏழிலுடன் உயர்ந்தநம்

செழுமைபா ரதம்பிறை அரசினுல் அடிமையாய்

இழிவுறும் வகைகெட இயங்குபன் வழிநிலும்

4

முழுமன தொழும்செல முனைந்திலும் கழவினை!

நாவேந்தம்:

உலகிடை ஒருவராப் ஒங்கி சின்றுமில்

உலகிடை பலருளத் தொடுக்கி நின்றனை!

1

தமிழ்க்கடல் பருகிலும் அகத்தியர் ஆயுமத்

தமிழ்க்கடல் பரப்பிலும் சம்புவே ஆயினை!

செந்தமிழ் மைந்தர்க்கோர் செம்மையா சிரியன்கி;

விக்கநாச் சாக்கந்தியி வியன்செய்மா ஆக்கன்கி;

இந்திய நாட்டிற்கோர் இலக்கியத் தலைவர்கள்;
நம்தமிழ் நாட்டிற்கோர் நற்றமிழ்த் தொண்டன்.

2

சைவத்தில் பிறந்தோய்க்;
சமயநிலை கடங்தோய்க்;
மெய்வழியில் உழைப்போய்க்;
பொய்வழியை ஒழிப்போய்க்;
சொற்பொழிவில் வல்லோய்க்;
சுடர்ச்சமுத்தில் நல்லோய்க்;
நற்பணியில் ஏறும்பேங்;
நன்னென்றியில் பசுவேங்;
பெரியைங்; இலைஞுன்;
நாதன்; அறிஞுன்;
அரியைங்; எளியைங்;
அன்பன்; வண்பன்;
தலைவர்கள்; தொண்டன்;
கலைஞுன்; கற்போய்க்;
புலவர்கள்; புரப்போன்;
புறத்தோன்; அகத்தோன்;

3

4

தவிசிசொல்:—

எனவாங்கு,

கரிதகம்:—

கற்பண கழன்றமேய்ச் சொற்புகழ் ஏத்திகின்
பொற்கழல் வாழ்த்துவான் போந்தனம்; புலவோய்!
உன்னுமகல் லாற்றினும் உழைத்தினி(து) அரும்தமிழ்க்
கன்னித் தண்ணுகழ் நன்னர்ப் பரப்பித்
தொழிலாளி கட்கொரு தாணுய் நின்று)இறை
எழிலார் இயற்கை இன்னெறி படர்ந்துநம்
அடிகள் அருட்பா அறிவித் தாங்குயர்
படிகள் காட்டிப் பரம்பொரு ஸின்பம்
தரும்சம ரசங் மர்க்கச் சங்கம்
பெரும்சம தழுக்க கோருடன் மிறங்குவான்
வழிநலம் வகுத்துநின் வழிவழி என்றும்,
சாமிதா நெயரெந்த தமிழிற் சிநந்தும்
ஏழுறு பெரியாரி என்றந் வோங்கியும்
காந்தி யடிகள்னாச் சாந்தம் பொருந்தியும்,
தாஞ்சி எனக்கவி தனிற் சிறப்புற்றும்
வாகெழில் கபாதுளை மாத்தொண் டாற்றியும்
ராயில் கக்கிருஷ்ண பரய் ஸவொமெ
துய்மை விவேகா நந்தர் ஞானமும்,
பெறுபதம் மிறவும் பெர(து)இவ் அறுபதோடு,
அறுபதான் குக்கநம் அடிடந்தினி துயர்க்கு
புவிபுகழ்க் காங்கிப் புனல் யாறென்ன
அமிழ்துறழ் குறெனாத் தமிழென இசையென
எவர்க்கும் உதவியின் மணியென இலகி
“நவசக்தி” யுடனே நாளும் வாழியர்!
புவியினில் புகழுடன் வாழியர் நலமே!

உலகம் வாழ்க !

(வித்வான். டு. வரதாசால் B. O. L.)

திரு. வி. க. தலைமையின் கீழ் பேசுவேண்டும் என்று சொற் பொழிவாளர்கள் விரும்புவது வழக்கம். இலக்கியத் துறையிலும் சமயத்துறையிலும் அரசியல் துறையிலும் இவ்வாறு அவர் தலைமையின் கீழ் பேசுவதில் எல்லாருக்கும் ஒரு மகிழ்ச்சி உண்டு. இரண்டு மூன்றுநாள் நடக்கும் ஆண்டுவிழாப் போன்ற கூட்டங்களில் இருவர் மூவர் தலைவராக அமைவதும் உண்டு. அப்போது சொற்பொழிவாளர் பலரும் தம் பேச்சுத் திரு. வி. க. தலைவராக இருக்கும் நாளில் வரவேண்டும் என்று விஷயங்கு அதற்கு ஆன முயற்சியும் செய்வார்கள். மற்றத் தலைவர்கள் என்றால், சொற்பொழிவார்களுக்கு வெறுப்பும் மறுப்பும் தோன்றுவதே பெரும்பான்மை.

இதற்குக் காரணம் என்ன? வேறொன்றும் இல்லை. மற்ற வர்கள் தலைமை ஏற்று நடத்தும் கூட்டங்களில் முடிவுரை அமைதி யாக முடிவுது அரிது. தலைவர்க்கும் சொற்பொழிவாளர்க்கும் இடையே சிறு குறும்போ பெரும் போரோ நிகழ்ந்து கூட்டம் முடிவுறும். கேட்டவற்றில் நல்லன எல்லாம் மக்கள் மறந்து விடுவார்கள். குறும்பும் போருமே மனதில் குடி கொள்ளப்பெற்று மக்கள் விடு நோக்குவார்கள்.

பேச்சாளர் யானையைத் தாம் என்றாகக் கண்டதாகவும் அதை கான்கு உரல் என்று அறிந்ததாகவும் கூறுவார். தலைவர் தமக்கு அனுபவம் மிகுதி என்றும் யானையை இரண்டு முறம் என்று தெளிந்ததாகவும் கூறுவார். உரல் ஒரு கட்சியாகும். முறம் ஒரு கட்சி யாகும். முடிவுரை கட்சிப் போராகும். திரு. வி. க. தலைமைத்தொண்டு ஏற்றிருந்தால், “யானை என்றும்.....உரல் என்றும்.....இவை போன்ற சிறந்த கருத்துக்களை என்னப்பார் உயிகளுக்குத் தெளிவாகவும் அழகாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்து வரைத்தார். அவருக்கு என் நன்றி உரித்தாகுக. அவரைப் போன்ற அறிஞர்கள் நிடேழி வாழ்ந்து இந்தத் தமிழ்நாட்டிற்குத் தொண்டு செய்யவேண்டும்” என்று முடிவுரையின் முடிவில் கூறி விட்டுத் தனியே சொற்பொழிவாளருடன் பேசி மகிழ்வித்து ஊக்க மனிப்பார்.

தமிழ்நாட்டில் யானையை உருவாக்கும் பார்க்கிள்ஸ்வர்க்கே கிடப் பல். யானையை யானையாகப் பார்க்கும் அறிஞர் ஒரு கிடப். அவர்கள் திரு. வி. க. தலையாளவர்.

தமிழ்நாட்டில் சர்திகள் பல; சமயங்கள் பல; அரசியல் கட்சிகள் பல; மொழிக்கட்சிகள் பல. இத்தகைய நாட்டில் பிரிவுகளே

பெருகி யிருத்தல் இயற்கையே அன்றே? ஆனால் பிரிவுகளுக்கு இடையே ஒற்றுமை வேண்டுமா? வேண்டாமா? ஒற்றுமையாரால் இயலும்? சாதிக் கண்ணும் சமயக் கண்ணும் கட்சிக் கண்ணும் கொண்டு பார்க்காமல், யோ நூலைக் கண்டோன்டு யானவையையாகி பார்க்க வல்லவர்கள் இந்த நாட்டிற்கு இப்போது நேரவு.

வடநாட்டில் சமய உலகம் நிலைசலங்கித் தடுமாறினபோது தோன்றிய பெரியார் ஒருவர். அவரே இராமகிருஷ்ணர் என்பவர். அவர் சௌவராக இருந்தார்; வைணவராக வாழ்ந்தார்; கிறிஸ்துவராகத் திகழ்ந்தார்; முகம்மதியராகப் பயின்றார்; இவ்வாறே மற்றச் சமயத் துறைகளிலும் புதுந்து பார்த்தார். ‘வெறு படும் சமய மெல்லாம்! குந்து பார்த்த’ அவர், ‘எல்லாம் பரம்பொருளின் விளையாட்டே’ என்றும், ‘மாறுபாடும் கருத்து ஒன்றும் இல்லை’ என்றும் தெளிந்தார். ஒரு நாட்டு மக்களுக்கு விராமகிருஷ்ணர் போன்ற போதுமைப் பெரியார் நன்மை விளையுமா? அல்லது, வேறுபாடுகளையே பெருக்கிச் சமயங்களில் பேயரால் கோஸியும் கோன்னையும் குழப்பும் குதுதி வெள்ளரும் காணும் யற்றத் தலைவர்கள் நன்மை விளையுமா? உண்மையையார் அறிதல் கூடும்? சுத்த சைவமும் வீரவைணவமும் தேங்கிய கிறிஸ்தவமும் அழுகிய முகம்மதியமும் புதைந்த பெளத்தமும் உண்மைகாணல் இயலுமோ? இயலாது, இயலாது. பொதுமை வெட்டகையுற்ற உள்ளமே—சுத்தம் வீரம் அழுத்தம் ஆர்வம் என்று செருக்கித் தேக்க மட்டையாத உள்ளமே உண்மை உணரவல்லது.

திரு. வி. க. சமய உலகில் மட்டுமென்றி, கலை உலகிலும் அசியல் உலகிலும் ரவாற்றிலூம் போதுமை காணும் பெரியார். ஒரு துறையில் வராந்தான் முறை தேங்கிக் கிடக்க அவரால் இயந்து. பல துறையிலும் பாந்து வாந்து வளர்ந்து ஒங்குவதே அவர் பண்டு. ஒரு துறையில் தேங்கிக் கிடப்பவர் அவர் இயல்லபை அறிதல் அரிதே. குறுகிய மனப்பான்மை விரிந்த மனப்பான்மையை அறிதல் முடியுமோ?

ஒரு நாடு அல்லது மொழி அல்லது சமூகத்தின் பிற்போக்குக் குக் குழுகிய யன்னான்மையே காரணம்; முன்னேற்றநிற்கு சிரிந்த மனப் பரங்கமையே காரணம். இது மறுக்கப்படாத உண்மை. தமிழ்நாட்டின் அரசியலில் குறுகிய மனப்பான்மையை செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கின்றது; மொழியுலகத்திலும் அவ்வாறே; சிற துறையிலும் அவ்வாறே. அங்கங்கே சிலர் தோன்றி; நாம் சிறிந்த முயன்து குன்றோம் என்கின்றார்கள்.

எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்த அரசியல் கொள்கையாகிய பொது விடைமையைப் பற்றித் திரு. வி. க. விரிவாகப் பேசவார். கார்ல் மார்க்ஸ் முதலான அறிஞர்களும் கூறுத் துப்புது உண்மைகள் அவர் பேச்சில் காணலாம். திட்டுதல் இல்லாமல் வெட்டுதல் இல்லாமல் உயர்ந்த உணர்வை எல்லாருக்கும் ஊட்டுவார். அவருடைய அரசியல் பேச்சு வாய்விரமாக இருக்காது.

சிறந்த இலக்கியத்தைப்பற்றித் திரு. வி. க. பேசும் முறை தனிச் சிறப்புடையது. மற்றவர்கள் வெறும் பதவுரையோ

பொழிப்புரையோ கூறுவார்கள்; அல்லது நயம் என்று சொல்லி வீண் கதை பேசுவார்கள்; அல்லது ஒரு கொடர்பும் இல்லாமல் தங்கள் பெருமையைச் சாற்றியோ பிறர் குறையைச் சொல்லியோ சொற்பொழிவுக் காலத்தைக் கழித்து விடுவார்கள். தவறி நன்றாகப் பேசினாலும் தாங்கள் பாடம் கேட்டு அறிந்த கருத்துக்களைப் பல ஆண்டுகளாகப் பேசியவாறே பாடும் பெட்டு போல பேசுவார்கள். கேட்டவர் பலருக்கு முக்காற் பகுதி விளைங்காது. ஆயினும், கோயிலிலும் வீட்டுச் சடங்குகளிலும் மாதிரங்களை ஒவிக்கக் கேட்டபின் மகிழ்வதுபோல் மகிழ்வார்கள். “என்ன என்னவோ பேசினார். அப்பா! என்ன திறமை! முச்சுவிடாமல் பேசினாரே! நிறையப் படித்திருக்கிறாரே” என்று பேசிக்கொண்டு வீட்டுக்குத் திரும்புவார்கள். திரு. வி. க. பேச்சில்—சிறந்த இலக்கியப்பேச்சே ஆயினும் செந்தமிழ்ச் சொற்களை இடையிடையே ஏடுத்தாண்டார் எனினும்—விளங்காத பகுதி இல்லை. எல்லோருக்கும் அறிய விருந்தாக உயர்ந்த கருத்துக்களை ஏடுத்துக் கூறுவார். அவர் பேச்சில் வெறும் பாட்டும் உரையுமே அல்லாமல், பண்டைக்கால அரசியல், இக்கால முறை, நாகரிக இயல்பு, சமூக இயல், கைத்தொழில் வளர்ச்சி, கலை வளர்ச்சி, பொருளியல், மனவியல், அறிவியல், சௌநாட்டுக் கண்டுபியல் முதல் மேற்கு நாட்டுக் காண்ட்வரையுள்ள பண்டை அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சி, எச். ஐ. வெல்ஸ், பெர்னுட்ஷா முதலான இக்கால அறிஞர்கள் கருத்துக்கள், மேடம் பிளாவட்டிக் குழுமான ஆத்திகர் கொள்கை களுமாகிய புதுமைகள்—என்னும் இவை யெல்லாம் திரு. வி. க. பேச்சில் செறிந்த செல்வங்களாகும். இவற்றைக் கேட்ட அறிஞரும் அறியாதாரும் கூட்டம் முடிந்தவுடன் நேராக வீட்டுக்குச் செல்ல மனமின்றி, அவரைச் சூழ்ந்து மேலும் பல வினவார்; அறிய முயலுவர். இவ்வாறு இவர் தமக்கு, இயல்பான அறிவு வேட்கையைப் பிறரிட்திலும் தூண்டுவார். அவர்கள் மேலும் மேலும் அறிமலிரும்புவார்கள். ஆனால் ஒரு சிலர் மட்டும் அவர் பேச்சை வெறுத்துப் புழுங்குவார்கள். அவர்கள் வெறுப்புக்குக் காரணம் வேற்கொண்டிரும் இல்லை; பொருமையே. “இலக்கியப்பேச்சில் நயம் கொல்லவாமல், இது என்ன? அது என்ன? அரசியல் என? அறிவியல் என? பாட்டுத் தெரியாவிட்டால் வீண் பேச்கப் பேசத் தெரிந்துகொண்டு, புலவர்கள் என்று வந்து விடுகிறார்கள்” என்று அந்தச் சிலர் முனை முனைப்பர்! அந்தோ! இலக்கியத்திற்கும் வாழ்விற்கும் உள்ள தொடர்பு அறிவார்! மாதாக ஆராண்ட்டு போல வாழக்கையின் ஆராய்ச்சியை இலக்கியம் என்பது தெளியார்!

செய்யுள் இயற்றவல்ல பலர்க்கு உரை நடை எழுதும் வன்மை அமைவதில்லை. உரைநடை எழுதவல்ல சிலர்க்குப் பாட்டு அமைவதில்லை. செய்யுளுக்கும் உரை நடைக்கும் உரிய இலக்கண நூல்களை யெல்லாம் துறைபோகை கற்ற சிலர்க்கு ஒன்றுமே எழுத வருவதில்லை. தப்பித் தவறி உரைநடை எழுதவும் செய்யுள் இயற்றவும் ஒருங்கே வன்மை பெற்ற சிலர் இருப்பின்,

அவர்களுக்குக் கூட்டத்தில் பேச வராது. பேசவெல்ல சிலர்க்கு எழுதவும் வராது; செய்யுள் இயற்றவும் வராது. திரு. வி. க. ஏழுத வும் இயற்றவும் பேசவும் ஒருங்கே வல்லவர். அவர் எழுதிய தமிழ்தால் களபோல் பயன் மிகுந்த சிறந்த உரை நடை நூல்கள் வேறு இல்லை. காலத்திற் கேற்ற புதிய கருத்துக்களை உயர்ந்த பாக்களாகப் பாடியுள்ள நாட்டுப்பாடல், முருகன் அருள் வேட்டல், திருமால் அருள் வேட்டல், பொதுமை வேட்டல் முதலான பாடல்கள் பாடும் ஆற்றலைக் காட்டுகின்றன.

அவருடைய சொல்லன்மையைத் தமிழ்நாடு முப்பது ஆண்டுகளாக அறிந்து போற்றி வியந்திருக்கின்றது. அந்தத் துறையில்தான் நகர மக்களும் அவரை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். சென்னை நகர மூலை முடிக்குகளிலும் தென்னிந்தியாவின் பேரூர் சிற்றூர்களிலும் திரு. வி. க. தெரிந்தவரா மிருப்பதற்குக் காரணம் அவர் ஆற்றியுள்ள ஆயிரக்கணக்கான சொற் பொழிவுகளே—எனிய இனிய உயர்ந்த சொற்பொழிவுகளே. ஏழுதவும் பாடவும் பேசவும் வல்ல இவங்குக் கற்றிருக்க பெருஞ் சிறப்பு உள்ளது. அதை நாடு என்று உணருமோ? திருவளஞ்சூர், தாகூர், ஜேக்ஸ்பியர்போன் புதிது புதிதாக என்னும் ஆற்றல் இன்று இவரிடம் உள்ளது. அதுதான் ஒரு நாட்டை வாழ்விக்க வல்லது; ஒரு மேற்கொய்ப் போற்று வல்லது; உகந்ததைக் காக்க வல்லது. உகம் வாழ்க! திரு. வி. க. என்னம் வாழ்க!

தொல்காப்பிய ஜெயர் திரு. வி. க.

(P. N. வைத்தியநாத சுவாமி, B.Sc.,)

அன்று அந்த வீட்டின் தமிழ்த் திருமணம்; திரு. வி. க. வின் தலைமையில் நடந்துகொண்டிருந்தது. வெளியூர் நண்பர் அவர்; கூட்டத்தில் இடிபட்டுக்கொண்டு உள்ளே வந்து சேர்ந்தார். திரு. வி. க. வை உற்று நோக்கிவிட்டு, “யாரையா, இந்த நிப்பா ஜெயர்” என்று கேட்டார். நான் புன்முறையிலோடு, “இவர்கள் தான் கவியானசங்தர முதலியார்” என்றேன். “ஆ! திரு. வி. க. இவர் தானு?” என்று அந்பு கலந்த ஆசசரியத்தோடு கேட்டார். அதே சமயம் அவரையும் மறந்து அவர் கைகள் அஞ்சலி செய்தன.

இதிவிருந்து பெரியார் திரு. வி. க. வைக் காணும்போதெல்லாம் எனக்கு இங்கினைவு வரும். “தொல்காப்பிய ஜெயர் இவர்” என்று நான் என வாலிப் நண்பர்களுக்கு சொல்வதுண்டு. “பொய்யும் வழுவும் புகுந்த பின்னர், ஜெயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப.” இது தொல்காப்பியர் வாக்கியம். இங்கு வரும் ஜெயர் பிறப்பைக் குறிப்பிடவில்லை. சிலத்தில் சிறந்த திரு. வி. க. போன்ற பெரியாரையே குறிப்பிடும். இந்தத் தொல்காப்பிய ஜெயர் ஆண்டுகள் ஆயிரம் வாழ்க!

கவியாணசந்தர் அங்க தமிழ்க் காதல்

(மு. பி. நீ. ஆக்ஷரியா.)

‘காதல்’ என்பது ஒரு குணம்; அது கண்ணல் காணும் பொருளான்று என்பதை அறியாதார் யார்? எனினும், பெண்கள் ஒரு சமயம் அந்தப் பொருளை மிதிலா பட்டணத்து விதியிலே பார்த்து விட்டார்களாம், இராமபிரான் ஊர்கோல மாகப் போன காலத்திலே.

கண்ணிலும் காதல் என்னும்

பொருளையே காண்வின் கேழும்;
பெண்ணின் நீர் மைலிலும் ஏய்தும்
யயன் இன்று பேறுதும் என்னும்
மண்ணினர் உத்து வரங்ம்
மழையற வறந்த காலத்து
உண்ணுநிர் கண்டு வீழும்
உழூக்கும் பலவும் ஒந்தார்.

என்று அந்தக் காட்சிக்குக் கம்பரோ சாட்சி சொல்லுகிறார். இப்படியே நானும் ஒரு சமயம், “தமிழ்க் காதலைக் கண்ணினால் காண்வின்கேழுமே! ஆஹா, என்ன பேறு பெற்றேரும்!” என்று அதி சயித்தேன். இந்தக் காட்சினெனக்கு முதல் முதல் கிடைத்தது காத்துரிலே பல ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆண்டு விழாவில்.

திரு. வி. கவியாணசந்தர முதலியார் சொற்பொழிவு செய்து கொண்டிருந்தார். பொருளைக் குறிக்கும் சொற்பொழிவுகள், பொருளைக் குறைக்கும் சொற்பொழிவுகள், பொருளை மூங்கும் சொற் பொழிவுகள் எத்தனையோ அதற்குமுன் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அன்று நான் கேட்டதைச் சொற்பொழிவு என்றால் போதாது; யோசுட்பொழிவு-சொற்கள் மறைந்த பொருட்பொழிவு—என்றாலும் போதாது. அந்தக் சொற்பொழிவைத் தழிப்பொழிவு—தழிக்க காதவின் பொழிவு—என்றே கருதினேன்: பழுவினேன் என்றே சொல்ல வேண்டும். பொருளிலே சொற்கள் மறைந்தன. தமிழிலே—தமிழ்க் காதலிலே—மறைந்து விட்டார் தமிழ்க்கார்தலர்! எனவே, அன்று நான் கண்ணினால் தமிழ்க் காதலைக் கண்டேன், கவியாணசந்தர வடிவத்திலே. “தமிழனுய்ப் பிறந்தபயனை இன்று பெற்றேரும்!” என்று இறுமாந்திருக்கிறேன்.

மண்ணும் விண்ணும் ஒருங்கே வறண்டு எங்கும் தண்ணீஸ்ப் பஞ்சமா யிருந்த காலத்திலே, ஓரிடத்தில் அருமையாக இருஷ்த உண்ணுநிர் கண்ட மான கூட்டம் பட்டபாடு பட்டது இராமங்காக் கண்ட மிதிலைப் பெண்குலம்—என்று கம்பர் அந்த அழுகுத் தாக்தத்தை எவ்வளவு அழுகாக, எவ்வளவு அருமையாக வருவிக்

கிருர்! எனக்கோ என் தமிழ்த்தாகத்தை வெளியிடவும் ஆற்றல் கிடையாது. அந்தத் தாகம் அவ்வளவு அதிகமா யிருந்ததென்பது திரு. வி. க. அவர்களின் சோற்பொழுவுகளைக் கேட்ட மின்பு தான் எனக்கே தெரிந்தது.

பிறகு முதலியாரவர்களை விருதுநகரிலும் திருநெல்வேலிலும் செட்டிமார் நாட்டிலும் சென்னையிலும் பலதடவை சந்தித்துப் பழக நேர்ந்தது. தமிழழையும் ஆங்கிலத்தைப்போல் சக்தி வாய்ந்த ஒரு கருவியாகக் கையாண்டு, வாழ்க்கையின் பல துறைகளிலும் புதிய எண்ணங்களையும் லட்சியங்களையும் பரப்ப முடியும் என்ற அடிப்பிராயத்தை முதல் முதல் என் உள்ளத்தில் வேறுன்றச் செய்தவை திரு. வி. க. அவர்களின் சோற்பொழுவுகளும் கட்டுரைகளுமே. இவை, எண்ணைப் போன்ற எத்தனையோ தமிழர்களின் உள்ளங்களிலும் ஒரு புதிய சக்தியை விடைத்தது, மொழிப் பற்று, சமயப்பற்று, நாட்டுப்பற்று என்ற முப்பொருளாகிய மூழுச் செல்வத்தையும் விளைவித்துக்கொள்ள வசதி அளித்திருக்கின்றன.

தமிழுக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் தமிழர்களின் சன்மார்க்க வாழு விற்கும் திரு. வி. க. செய்திருக்கும் திருப்பணிகளை “நவசக்தி” யென்ற ஒரே வார்த்தையால் குறிக்கலாம். இத்தகைய தகீப் பெயரோடு இவர் நடத்திவந்த பத்திரிகை, தமிழ்த் தென்றலாக டடங்குவந்து தமிழர்களுக்குப் புது விருந்தாகிப் புதிய ஆரோக்கியத்தையும் ஆற்றலையும் அளித்தது. தமிழ்த் தென்றல சில சமயங்களில் புயலாகவும் பரிணமித்து அரசியல் வானத்திலுள்ள நச்சுக்காற்றை அடித்துப் போகவும் உதவியது. எனினும் இந்தத் தமிழ்க்காற்று எவ்வளவு சமரசமாக வீசியதென்பதற்கு இதற்குக் கவியாணசந்தரர் இட்டிருந்த “நவசக்தி” என்ற வடமொழிப் பெயரும் ஒரு நல்ல சாட்சியாகும்.

தமிழகத்தின் சமரஸை நவசக்தி திரு. முதலியார் வாயிலாக அரசியல், கலை, சமயம், சமூகச் சீர்திருத்தம், தொழிலாளர் முன்னேற்றம் முதலான பல்வேறு துறைகளில் இவரது வேட்கை, பழைய கடமை—வேட்கையோடு கலந்த ஒரு புதிய உரிமை—வேட்கை. இவர் மார்க்கம் பழைய சித்த மார்க்கத்தோடு சேர்ந்த விடுதலை—மார்க்கம். இவர் தமிழ்க்காதலைப் புதிய சக்தியாக உருவாக்கி விட்டது. இத்தகைய உரிமை—வேட்கையோடு எழுந்த விடுதலைக்காதல்தான்.

இவர் அரசியலில் சுதங்கிரம் என்ற விடுதலை தேடினார்; சாதி சமயக் கட்டுகளில் சமரஸம் என்ற விடுதலை தேடினார்; தமிழ்க்காதலினால் தமிழுக்கும் விடுதலை தேடினார், தமிழின் நவசக்தி விடேல். விடுதலைக் காதலும் பக்திக் காதலும் தமிழ்க் காதலும் ஒரு ‘திரிவேணி’ சங்கமம்போலச் சங்கமித்து விட்டன, இப்பெரியருள்ளத்திலே. இந்தப் புனிதமான சங்கமம் வாழுக்; கவியரணைத்தா வழிவிடேல் வாழுக், வாழுக்.

நமது திரு. வி. க.

[கவாயி ஈத்தான்த பாரதிபார்]

இருக்கம் பார்த்தால் மறக்க முடியாது. எத்தனை தடவை பாரதாலும் இன்னும் பார்க்கவேண்டும் எனத் தோன்றும். எவ்வளவு அளவளாவினாலும் பசித்தவனுக்குப் பஞ்சாமிருதம்போல் இனிக்கும் கேட்கக் கேட்கத் தெவிட்டாது. சொல்லுக்குச் சொல் புதிய கருத்துக்கூட்காணும்—அத்தகைய இனிய நண்பர் திரு. வி. கவியாணசுந்தரனார்.

திரு. வி. கி. ஓர் இயற்கைப் புலவர்; எதையும் ஆழ்ந்தறிக்கு, உள்ள மையை ஒடுகுவிப் பார்க்கும் ஆராய்ச்சியாளர்; பழகமையின் கலத்தைபும் புதுமையின் விரிந்த பயணையும் கொண்ட சீர்க்குத்தக்காரர்; உள்ளொன்று முறொன்றில்லாத உண்மையாளர்; சிராற்ற செங்கமிழ் நாவலர்; கவியுள்ளம் பண்டத்த பாவலர்; தம் உள்ளத்திலிருந்து பிறர் உள்ளத்திற்குப் பேசும் செஞ்சொற் புலவர்; எந்தப் பொருளையும் புதிய மெருகு கொடுத்து அழுகு செய்து தமிழன்னைக்கு அனிவிக்கும் பொருட் சிற்சி; பட்டம் பத்தி மாலை ஈரவலங்களில் வேட்டை கொள்ளாமல், இயல்பாகத் தமது கடமையை நடைஷ்டிராகவே செய்யும் தூப பொதுகல் வீரர்; விததீவேட்டை கொண்ட தேசபக்தர்; காலத்தை அஞ்சாமல் கெஞ்சாமல், தமது கருத்தை சொல்லும் இதழாசிரியர்; தமிழகுக்குப் புதுவழி காட்டி எல்லாத் துறைகளிலும் பண்புறப் பணிசெய்த ஒப்புவாளர்; தொழிலுக்குக்கூடுமையுடன் தொண்டு செய்த வன்றெண்டர்; பெர்ஸமையின் பெருமையை விளக்கி, தில்லாத்தின் பயணை வள்ளுவர்போல்த் தலக்கிய சமுதாய நண்பர்; ஏழ மத்தும் சம்மதமாய் ஒழுகும் சன்மார்க்க மனி.

இந்தகைய பெரியார் மது தமிழ் நாட்டில் இந்திக்குப்பதே கமக்கொரு பெருமையன்றே? தமிழர் சென்ற முப்பதாண்டுகளாகத் திரு. வி. க. வை கண்கறிவர். அவர் சொற்கள் தமிழர் உள்ளத்தில் ஆறிக் கிடக்கின்றன. திரு. வி. க. பேச்சென்றால் தமிழர் கூட்டம் கூட்டமாக வருகின்றனர், ஆனால் தமிழர் வங்களினைப் போலத் தமது பெரியார்களைப் போற்றும் ஜன் வரவேண்டும். திரு. வி. க. வங்காஜத்தில் இந்திக்குந்தால் இப்போது உலகப் புக்கி பெற்றிருப்பார். அவர் சொற்பொழிவுகளும் கட்சிகருகளும் ஜரோப்பிய மொழிகளில் உணவார். அவரை ஓர் எமர்ஸன்போல் உலகங்கிணிக்கும். டேராட்டும், திரு. வி. க. வின் அறுபதாம் ஆண்டு விழாவையாவது தமிழர் கழுத்துறை கொண்டாடுகிறார்கள்; அம்மட்டல் தமிழன்னை செய்த தவப்பயணே. இதில் திரு. வி. க. வின் வரலாற்றுச் சுருக்கமும், அவர் புலமையும், பொதுநல்த் தொண்டின் பார்ஸமையும் திப்பநுப்பமாகச் சொல்லப்படும்.

கறிவை சினிவைடன் இடாடபு

தமிழ்லேயே ஊறித் தமிழுக்கே வாழ்ந்த பெரியாருள் யாழ்ப்பாணம் கடிகரவேற் கிடின் ஒருவர். இவர் கூஸ்மைட திறங்கத போதும், குற்றங்கம் அருட்போதும், சன்மாருதம் போதும் சொற்பொழிவும் பெருவளவு. இவர் தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் அரும்பணி புரிந்த, பெரியர், ஆபுந

நாவலரின் அருமை மாணவரின் மாணவர். மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கம் நாட்டிய பாண்டித்துறைத் தேவருக்கு அரிய துணை செய்தவர். அனைத்தை யும்விட நமக்கு ஒழுங்கான தமிழ்கராதி தந்தவர் இவரே. இவர் கூமார் 40 ஆண்டுக்கட்கு முன்னர், சென்னை வெஸ்லி கல்லூரியில் ஒரு கணக்காயரா யிருந்தார். மாணவரும் இளந்தமிழரும் அவர் சொற்களில் ஈடுபட்டு அவரைக் காந்தம்போலப் பின்பற்றினார். இரண்டையைச் சுற்றிக் கதிர் வீசுவது போல் கதிர்வேலைச் சுற்றித் தமிழ்க்கதிர் வீசிக்கொண்டிருக்கும். இக்கதிரில் ஞித்தவரும் தமிழ்க்கதிராவர்.

அக்கதிர்களில் ஒருவரே கவியாணசந்தானுர். அவர் வெஸ்லி கல்லூரி யில் ஐந்தாம் பாரத்தைத் தாண்டிக்கொண் டிருந்தார். கணக்கில் புவில்; தமிழில் சொல்லவேண்டுவதில்லை. பள்ளிப் பரிட்சைகளில் முதற்பரிசு பெற்றுத் தேர்ந்து மேல் வருப்புக்குச் செல்வார். இம்மாணவ மணி புத்த கப்படிப்புடன் நிற்கவில்லை. அவர் தமிழை முறையாகப் பயின்றார்; பெரியார் உறவுவை நாடினார்; நல்ல சொற்பொழி வென்றால் பள்ளிக்கூடத் தையும் மறந்து ஓடினார்.

ஆசிரியர் கதிரைவேற் பிள்ளையின் சொற்பொழிவு கவியாணசந்தர ஞாரைக் கவர்ந்துவிட்டது. அக்காலத்தில் மதவாதம் அதிகம். மேடையும் திண்ணீண்டியும் தெருவும் போர்க்களமாயினா. நமது கதிரைவேற் பிள்ளை தளகர்த்தராக விளங்கி மேடையதிரச் சொல்லம்புகளை வீசினார். அவர் பேச்சின் வேகம் தமிழகத்தில் பெரிய கிளர்ச்சியை உண்டாக்கியது.

நமது கவியாணசந்தரம் கதிரைவேற் பிள்ளை சொன்மாரியில் இன்ப கீராடிக் களித்தார். அவர் போலவே இவரும் சொற்பொழி வாற்றினார். ஆனால் ஒன்று; நமது கவியாணசந்தரம் சமரச சன்மார்க்கர் என்பதைத் தமிழர் நினைக் கதிரைவேற் பிள்ளையிடமிருந்து அந்தச் சொல்லறான் இவர் உளத்தில் பாய்ந்தது. திரு. சி. க. வின் மாசத்து இளந்தமிழில் யாழ்ப் பாணப் பண்பு ஒவிப்பதைக் காணலாம்.

கவியாணசந்தரம் கதிரைவேற் பிள்ளையுடன் திரிவது பள்ளியாசிரியர் பலர்க்குப் பிடிக்கவில்லை. அவருடன் சேர்க்கூடாது என்று அவர்கள் எச்சரிக்கை செய்தனர். பயனில்லை. கவியாணசந்தரனார் கோர்ட்டில் நடந்த அருட்பா மருட்பா வழக்கைப் பார்க்கத் தவறுமல் சென்று வந்தார் - பள்ளிப்படிப்புப் பாழாயிற்று. மெற்றிகுலேஷன் சோதனைக்குச் செல்ல வில்லை. தமிழிலே கருத்துனர்னார். ஆனால் திரு. சி. க. ஆங்கில மொழியை வெறுக்கவில்லை. அவர் ஆங்கிலத்திலும் அரிய நூல்களைப் படித்திருக்கிறார். ஆங்கில உலகில் நிகழும் புதிய ஆராய்ச்சிகளை அவர் கற்றறிந்தவர்.

கணக்கரானுர்

திரு. சி. க. புக் கீபிசிங் பரிட்சையில் தேவினார். ஒரு கம்பெண்டில் கணக்கரானார். இவரது வேலையில் அப்பழுக்குக் கிடையாது. கம்பெண்டிலை மார்த்துமிகு துறைமார் இவர் திறமையை மெச்சினார்.

1908-ம் ஆண்டு, நமது நாட்டில் கதேசி இயக்கம் சூறவளரியாகக் கிளர்க்கொடுமூந்தது. கர்லானின் வங்கப் பிரிவினைச் சட்டம் நாட்டிட ஒற்று மைப்படுத்தித் தட்டி எழுப்பியது. வங்கேமாதாரக் கோஷத்துடன் வங்காளி ன் கங்கைக்கரையில் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு செய்த கதேச ஆதந்திர

சிரதம் காட்டகும் பரவியது. அப்பு சந்திரபாலன், சலிக்தரங்காத் தாகூர், கரேஞ்சிரங்காத் பானர்ஜி, தாதாபாய் நாரோஜி, லாலா லஜபதிராய் முதலியுடே சொப்ரிமானிகள் ஆக்காண்கெழுந்து நாட்டில் சுதங்கிர தாகத்தை உண்டாக்கி கின்றார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் தலைமை வகித்துச் சுதேச இயக்கக்கின்ற ஒரு விலீயான உருவும் திருவும் வேகமும் அளித்த வீரர் பாரதங்காநா திடை, அவருக்கு வலக்கரப்போலும் முளைபோறோலும் உதவியவர் மகான் பாரி அரவித்தர். அவரது வரம்பெற்ற எழுத்து வன்னமையால் அவர் ஆசிரியராயிருந்து நடத்திவிடங்கள் ‘வந்தேமாதரம்’ பக்திரிகை முளைமுதல் மலீலவரையில் புதிய விழிப்பை உண்டாக்கியது.

அக்காலம் வந்தேமாதரத்தை வரவழைத்து முறையாகப் படித்து வகுக்கவருள் நமது கம்பெனி கணக்கரும் ஒருவர். இவர் படிப்பதுடன் நிற்பதில்லை. கம்பெனித் தொழிலாளரைக் கட்டி வந்தேமாதரத்தின்கூறுத்தை அவர்களுக்கு விளக்கப் புகுந்தார். இவரால் தொழிலாளருக்கு நாட்டன்பு வளர்ந்தது. அச்சமயம் இங்கிலாந்தில் தொழிற் கட்சித் தலைவராகி ஏழைகளுக்கு அரிய பணி செய்த சீர் ஜார்டி மது நாட்டிற்கு வந்தார். கவியானக்காரருக்கு அவரது காட்சி கிடைத்தது. அதிலிருந்து அவர் மனம் தேச பக்தியிலும் தொழிலாளர் தொண்டிலும் சென்றது.

வேலையை உதற்ற தன்மீது:

திரு. வி. க. உண்மையென உணர்த வழியில் அஞ்சாது செல்பவர், இவர் வந்தேமாதரம் படிப்பதும், நாட்டுப் பேச்சுப் பேசுவதும் தொழிலாளரை ஊக்குவதும் கம்பெனியார்க்குப் படிக்கலீல்லை. வந்தேமாதரம் என்னுலே கிலிடிட்கும் காலம் அது. அதிலும் வெள்ளைத் துறைமாரிடம் வேலை பார்க்கும் ஒருவர் வந்தேமாதரப் பிரசாரம் செய்ய என்வளவோ துணியில் வேண்டும். அந்த துணியைப் பணிய வகுக்க, கம்பெனித் தலைவர் முயன் ஸர். “வந்தேமாதரத்தை சிடு: இந்றேல் வேலையை சிடு” இதுவே கேள்வி மனச்சாட்சி “ந் அஷை வேலைக்குப் பிறந்தவனல்லை. உண்ணைத் தமிழ்ந் தாயும் பாரத மாதாவும் அழைக்கின்றனர், போ” என்று உந்தித் தன்மீது உடனே திரு. வி. க. கம்பெனி வேலையை உதற்ற தன்மீனார். காந்தியார் கள் பிற்காலம் சென்னை உத்தியோக பகிள்காரத்தை திரு. வி. க. முன்பே செய்த காட்சியிட்டார். அழைக்க ஆதாவளிக்கும் வேலையை இப்படி ஒரு பத்திரிகைக்கை உதற்ற தன்ன எவ்வளவோ கெஞ்சரம் வேண்டும்?

தமிழ்ந் தொன்டு

திரு. வி. க. திருவல்லவிக்கெண்ணில் பெரிய புராணம் படித்து விரிவாக கிகழ்த்திவிட்காரர். தூய கைவ வொழுக்கத்தை கட்டிக் காட்டினார். தேவாந் திருவாகங்களின் அருமை பெருமைகளை விளக்கினார். பழம் தமிழர் நாக ஸித்தை ஆர்வமுடன் பரப்பினார். அக்காலமே அவர் பெரிய புராணத்திற்குக் குறிப்புரைகள் ஏழுதி வந்தார். இச்சமயம் நன் ஒரு புனர் மூண் திரு. வி. க. கைவப் பற்றி என்கும் தெரிந்தது. அவரது செல்ல வயத்தை வியவாதவரில்லை.

சென்னை ஆயிரம் விளக்கின்றக்குடே ஒரு வெல்லியன் மிலின் பள்ளிக் கூடம் இருந்தது. அதிற் பெரும்பாலும் தொழிலாளரும் திருத்துறைத்தாலும் அந்தனார். திரு. வி. க. இவர்கள் கண்டார். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில்

அவர் ஆசிரியரானார். அவ்வேளையில் திரு. வி. க. முதலியாருக்கு மணமானது. அன்பும் அறமும் விளக்க இல்லறம் நடத்தினார். பெண்ணமயின் பெருமையை விளக்கும் ஆண்மையுடன் மனை வாழ்க்கை வாழ்ந்தார். பின்னே வெள்லி கல்லூரியில் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதரானார். உண்மையான தமிழுணர்ச்சியுடன் மாணவருக்கு உருக்கமாகப் பாடம் சொன்னார். மாணவர் இவரிடம் பெரு மதிப்பு கொண்டனர். இவர் வகுப்பு மிக ஏம் ஒழுங்காகவும் வசீகரமாகவும் இருந்தது. 1917-ம் ஆண்டு நவம்பர் வரை திரு. வி. க. தமிழ்ப் பண்டிதராயிருந்தார்.

மணி ஜூயர் அறைப்பு

இக்காலமே பெசன்டம் மையாரின் சுயாட்சிக் கிளர்ச்சி நாடெங்கும் எழுந்தது. நாடெங்கும் ஒம்ரூல் சங்கங்கள் ஏற்பட்டன. பெசன்டம் மையின் 'சிதூ இந்தியா' வீட்டுக்கு வீதி நாட்டுணர்வை ஊட்டியது. அன்னி பெசன்டு, அருண்டேல், வாசூயா, வி. பி. இராமசாமி ஜூயர், எர். எஸ். மணி ஜூயர் ஆகியோர் சுயாட்சிக் கிளர்ச்சியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். அதன் பயனாகவே மாங்கேது இந்தியாவிற்கு வந்தார். அதனால் இரட்டையாட்சி தமக்குக் கிடைத்தது. இந்தக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டவருள் சுப்பராய காமத் ஒருவர். அவர் திரு. வி. க. வின் தமிழ்ப் பேச்சில் ஈடுபட்டவர். வகுப்பு நாற்காலியினின்று பொது மேடைக்குத் திரு. வி. க. வை இழுத்தவர் இவரே மாணவருக்குப் போதித்த திரு. வி. க. நாட்டிற்குப் போதிக்கத் தொடங்கினார். தமிழ்த் தாயின் பணி செய்த திரு. வி. க. இனிப் பாரத மாதா பணிக்கே எழுந்தார். மணிஜியும் இருந்த பிறகு, திரு. வி. க. மனத் துறவுடன் பொது நலத்தையே விரும்பி வாழ்ந்தார்.

1917-ம் ஆண்டு அன்னி பெசன்டு சிறையுண்டார். அச்சமயம் மணி ஜூயர் அமெரிக்கத் தலைவர் வில்லைபுக்கு நீண்ட கடிதம் எழுதி இங்கிய சிலைமையை விளக்கினார். கோகலே மண்டபத்தில் ஒரு பரிய கூட்டம் நடந்தது. திரு. வி. க. பேசினார். நமது புலவர் நமது மணிக் குரலை எழுப் பிச் சுய ஆட்சியின் தத்துவத்தையும், நாட்டு நிலைமையையும், பெசன்டம் மையின் பெருமைகளைப்பும் உருக்கமாகப் பேசினார். கூட்டம் அவர் பேச்சில் கட்டுண்டு உணர்ச்சி ததும்பி உள்ளம் பொங்கி விள்ளது. ஃர். எஸ். சுப்பிரமணி ஜூயர் சிலரைத் தமது மாளிகைக்கு அழைத்தார். அவருள் திரு. வி. க. வி. ம் ஒருவர். கூட்டம் முடிந்த பின்னர் பணி ஜூயர் திரு. வி. க. வை அழைத்து, தேவாரத்தைப் பற்றியும், திருக்கோவையாரைப் பற்றியும் பேச்சுக் கொடுத்து, முடிவில் "கோகலே மண்டபப் பேச்சு நன்றாயிருந்தது. தாங்கள் தேச பக்தியைப் புகட்டினால் நாட்டிற்குப் பெரும் பயதுண்டு. தேசம் தங்களைப்போன்ற சொற் கொண்டல்களை அழைக்கிறது" என்று கூறினார். அன்றமுதல் அடிக்கடி பொதுக் கூட்டங்களில் திரு. வி. க. வின் சொற்பொழிவுகள் நடந்தன. வாழ்வின் உண்மைப்பணி புலப்பட்டது.

5-12-1917 திரு. வி. க. தமிழாசிரியர் வேலையை விட்டார். இத்தியாசிரியர் உண்மையான வாழ்க்கை இனித்தான் தொடங்குகிறது. தமிழாசிரியர் வேலையை விட்டதும் திரு. வி. க. 'தேச பக்தன்' இதழாசிரியர் வேலையில் (7-12-1917) அமர்ந்தார். பொருத்தமான வேலை!

தேச பக்தன் ஆசிரியப் பத்தி

ஸ்ரீ அரசிந்தர் வங்கேமாதரம் மூலம் இந்தியாசில் செய்த வேலையைத் திரு. வி. க. 'தேசபக்தன்' மூலம் தமிழகத்திற் செய்தார். ஆஹா! அது

என்ன இனிய தமிழ்! ஒவ்வொரு சொல்லிலும் எவ்வளவு அரிய பொருள்? நீதிபத்தினாப் படிப்படை ஒரு தனியின்பயம். அது பொது ஜனங்களுக்குக் கண்ணியளித்தது, அப் தமிழுணர்ச்சி யளித்தது: தமிழார்வம் தாங்குமியது; அதல் ஆங்கிலப் பத்திரிகை போன்ற தமிழிலும் உயர்ந்த முறையில் பத்திரிகை நடத்தவோம் என்பதை விளக்கியது. தமிழுணர்ச்சி பெற்ற தமிழ் திடைழு முதன்முதல் தமிழுருக்குத் தந்தார் அது திரு. வி. க. காம். அவர் தமிழை இப்போது பல பத்திரிகைகளில் ஏதிரொலிக்கிறது. முதன்மை யாக அப்பர், மாணிக்கவாசகர், வள்ளுவார்வாக்குகளினும், சேஷ்மூர்வாக் கிடையும் பொதிந்த பொதுல உண்மைகளையும் சுன்மார்க்க மணிகளையும் உடுத்தெடுத்து நமக்களித்தார் திரு. வி. காவே.

லக்ஞே காங்கிரஸில் மித-அமித வாழிகளுக்குச் சமரசம் ஏற்பட்டது. திலகர் மீண்டும் செல்வாக்குப் பெற்றார். அவர் சீமைக்குச் சென்று யோட்டியின் பிரசாரம் செய்ய முன் வந்தார். அக்காலம் அவர் தென் அட்சிந்து வந்தார். சென்னையில் காமத் வீட்டில் தங்கினார். திரு. வி. க. திலகரைக் கண்டார்: திலகர் கொள்கைகளைத் திரு. வி. க. தமது மணிக்குரலால் பொது ஜனங்களுக்கு விளக்கினார்.

ஏந்தியம்

திலகர் இருக்கும்போதே மாநாத்மாவின் ஒத்துழையானம் தொட்டு விட்டது. திலகர் தமது மணியை மாநாத்மாவிடம் கொடுத்துப் பாரதமாத திருவுடியிற் கல்தார். நாட்டு கிராஷ்டிகளில் திவிரக் கணக் பறந்தது. திரு. வி. க. சென்னையில் காந்தியத்தினைக் கண்டார். அதே சமயம் சுக்கரவாந்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார், பாட்டர் ராஜன், முதலியோரும் காந்தியத்தின் இப்பக்கத்தில் ஈடுபட்டனர். காந்தியத்தினைப் பரிசுத்த வாழ்வும், சொல்லும் செயலும் பொருத்திய கேள்வமையும், மதிப்பொலிவும், ஒப்பற்ற தியாகமும் திரு. வி. க. வைக் கவர்ந்தன. திரு. வி. க. வியாணக்கந்தார் தமிழ் நாட்டும் காந்தியத்தின் கொள்கைகளைப் பரப்பத் தொட்டுள்ளார். அக்காலம் திலகர் சொற்பொழிவுகளுக்கு ஆகிரக்கணக்கான ஜனங்கள் கூடுவார்கள். “கவியாணக்கந்த முதலியார் தமிழ்” என்றால் அதற்குத் தனிப் பெருமை பூண்டு. கல்லூரி தமிழ் பேசுகிறவர்களைத் “திரு. வி. க. மாதிரி பேசுகிறோ” என்பர். டாட்டர் வரதாசாலூ, ஏ. வே. ராமசாமி ராயக்கர், திரு. வி. க. இம் மூலங்கும் அக்காலம் நமிழ்களுடு பெருமதிப்புடன் போற்றிய முத்தலைவர், தமிழருக்குக் காந்தியம் என்ற மதத்தைப் புகட்டியவர் திரு. வி. க. காம். மாநாத்மாவின் அருமை பெருமைகளைத் தமிழருக்கு இவரே கண்றுக விளக்கினார். தென்னிந்தியாவில் ஒத்துழையானம் அவ்வளவு வெற்றிப் பெற்றதற்குத் திரு. வி. க. வின் எழுத்தும் பேச்கமே முதன்மையான காரணங்களாம். “நாமார்க்குச் சூழல்லோம்: மனின் யஞ்சோம்” என்று ஒவ்வொரு தமிழனும் உணரச் செய்த விரர் திரு. வி. க. அக்காலம் அவர் எழுதிய “உளித்தாழ்க்கையை காந்தியத்திற்கு” என்ற நால் தமிழருக்குக் காந்திய வேத மாக விளங்கியது. அதைப் படியாத தமிழனில்லை. அந்தாலில் அப்பருக்கும் காந்திக்கும் உள்ள ஒற்றுஞாமகளை விளக்கித் திரு. வி. க. தமிழருக்குப் பெருமை தந்தார். அந்தால் வக்களைத்தில் எழுதப்பெற்றிருந்தால், இதற்குள் உல்லெல்லாம் பரவி விழுக்கும். சேரமேன் சேராலாந்தின் காந்தியதற்கு விளக்கையே மெச்சும். திரு. வி. க. வின் தமிழ் அவ்வளவு மாற்றா உணர்க்கியைத் தரும்.

அக்காலம் திரு. வி. க. ஒரு தட்டாடை, கதர்ஜிப்பா, ஒரு தண்டு, உச் சிக்குஞ்சி, முகமெல்லாம் புன்னகை இவற்றுடன் விளக்கினார். எளியதை; வினைய பேச்சு, அன்பான நட்புறவு, அஞ்சா நெஞ்சம், ஆட்களின் உள்ளத்தை ஆட்ருவியறியும் கூர்விழிகள் இவை திரு. வி. க. ஸ்ன் சிறப்புகள்.

நவசக்தி தோற்றும்

சில காரணம் பற்றித் திரு. வி. க. தேசுபக்தனை ஐட்டுவிட்டார். அச் சமயம் புதுவையிலிருந்து வீரமணி வ. வெ. ச. ஜூயரூம் சென்னைக்கு வந்ததால், 'தேசுபக்தன்' அவர் தலைமையில் கடந்தது. திரு. வி. க. இதற்குள் தமிழூர் உள்ளங்கில் நிலையான இடம் பெற்றுவிட்டார். திரு. வி. க. சாது அச்சகம் நிலைநாட்டி 'நவசக்தி' என்ற வார இதழுத் தொடக்கினார். மீண்டும் தமிழூர் சுந்தரத் தமிழழைப் பருகி மகிழ்ந்தது. 'நவசக்தி'க்குத் தொழி வளர்ந்தேயே ஏராளமான செல்லாக்கிருந்தது. 'நவசக்தி'யில் வந்த திரு. வி. க. கட்டுரைகளும் தலையுங்களைம் சிறங்க தமிழ் விருந்தாரும். அக்கலமே சென்னையில் பக்கிக்காம் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் அமளி யாக நடந்தது. அப்பெரிய வேலை நிறுத்தத்தை கடத்தி முதலாளி-தொழி வளரி தகருறைத் தீர்த்து வைத்தவர் நமது திரு. வி. க. அக்காலம் இவர் உடல் கலந்தைக் கூடக் கவனியாமல் தொழிலாளர் பணியில் ஈடுபட்டார். இவர் சொல்லே தொழிலாளர் வேதமா யிருந்தது.

ஒத்துபேர்யாகமை நின்றது. சித்தரங்குண தாஸர், மோதிலால் கேரூ குமுது எஸ். ஸ்ரீநிவாசயங்கார் இம்மூவரும் ஸ்வராஜ்யக் கட்சி தொடக்கினார். நாடு இரண்டானது. சட்சபை அமளி வலுத்தது. காந்திய பக்தர் காந்திய செய்துகொண்டு அடக்கமா யிருந்தனர். திரு. வி. க. எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஜூயங்காருக்கு வலது கைபோல் உதவினார். அக்காலத்தில் இவர்களுக்கு அசாத்ய மதிப்பிருந்தது. திரு. வி. க. நான் தமிழ் நாடாயிருந்தது.

வந்து காஞ்சிபுரம் மகாநாடு! தமிழ்ரெல்லாரும் திரு. வி. க. வையே அம் மாநாட்டுத் தலைவராகித் தமது மரியாதையைத் தெரிவித்தனர்.

காஞ்சியில்

வடநாட்டில் சூரத் வேலையைத் தென்னட்டில் காஞ்சியும் செய்ய கஷத் தது. தலைவரை யாரும் எதிர்க்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக வகுப்புப் ரிச்சினை வந்து புகுந்தது. வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்திற்குச் சன்னடைபோடவே கச்சைக்ட்டி சுரைத்த மீசையை முறுக்கிவிட்டு மூக்குக் கண்ணாடு யைய்த் துடைத்துக்கொண்டு தலை நிமிர்ந்து வீருப்புடன் வந்தார் நமது இராம காமி நாயக்கி. எஸ். இராமநாதன் அவருக்கு வலது கையாயிருந்தார். வகுப்பு வாதத் தீர்மானங்களைத் தலைவர் திரு. வி. க. தனிவிட்டனர். மகாநாட்டில் பெருங்குழுப்பம். திரு. வி. க. மிகவும் திறமையாகச் சமாளித்து மகாநாட்டை வெற்றிபெற்றச் செய்தார்; அவருக்கு வகுப்புவாதம் சுத்தமாகப் பிடிக்காது. அவர் சமரஸ சன்மார்க்கர்; காந்தியத்தின் தத்துவத்தை அறிந்தவர்.

காஞ்சியும் காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் எத்தனையோ பேச்சுக்கள்; கூச் சல்கள்; நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. எத்தனையோ தலைவர்கள் வந்தார்கள். என் உள்ளங்களைக் கவர்ந்த தலைவர் ஒருவரே. அவரே திரு. வி. கவியான காந்தர் முதலியார். அவரைத் தலைமை பிடத்தில் அமர்த்திய எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஜூயங்கார், "திரு. வி. க. இயற்கையிலேயே பழுத்த மேதாவி. அரசியல் உணர்ச்சி (பொலிடிக் லெண்ட்) மிகவுடையார். தேசத்திற்கே தமிழ்மைத் தந்த "தியாகி" என்னர். அது பொருந்தும்.

திரு. வி. க. வின் தலைமையுரை காட்டிற்கு அரிய புதிய வழி காட்டியது. தலைமையுரைதான் என் மனத்தில் இன்றும் ஒலிந்துக் கொண்டிருக்கிறது. காஞ்சி மாநாட்டிற்குப் பிறகு இராமசாமி நாயக்கர் தமது 'குடியரசில்' எழுதி வந்ததையும் செய்ததையும் காடறியும். டாக்டர் வரதராசாஜ்ஞாபுலம் ஒத்துக்கையைமை சாத்தியமில்லை என்று கைவிட்டார். திரு. வி. க. ஒருவரே ராஜாஜி யிடன் காங்கியத்திற்கு ஆக்கங் தேடினார். அதனால் அவருக்கு வந்த வசனம் நிட்டும் கொஞ்சமல்ல.

காஞ்சி மாநாட்டிற்குப் பிறகு பூதிசிவாச ஜயக்காருக்குத் தலைசெய்த திரு. வி. க. ஒரு காள் அவருக்கு ஓர் அறிக்கை அனுப்பினார். பிறகு 'குடியரசிலூப்படே கீழ்' என்றெருகு தலையங்கம் 'கவசக்கிழில்' வந்து அன்றுமுதல் இவர் காங்கிரஸ் பக்கம் போனதில்லை.

அக்காலம் ஜஸ்டிஸ் கட்சி செஸ்வாக்குப் பெற்றது. அதன் ஆட்டத்தை அடக்கிவைத்தவருள் திரு. வி. க. ஒருவர்.

அவர் காலச் கருதியே சம்மா இருக்கதார். 1930-ம் ஆண்டு இரண்டாவது உப்புச் சந்தியாக்கிரகம் ஏழுந்தது. வடக்கே காங்கியத்துக்கள் தொண்டரூட்டுக்களுட் யாத்திரை சென்றார். தெற்கே ராஜாஜி வேதாரண்யத்தில் சந்தியாக்கிரகம் செய்தார். திரு. வி. க. வின் கைவியழுத்தை மட்டும் ராஜாஜி பெற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

கிளக்கியப் பணி

திரு. வி. க. வின் மனைவியும் மரணமடைத்தார்; குழந்தைகளும் மரணமடைந்தன. அவன்னால் உயநாத குதியியரீ அவர் உடல் தேவைகளைக் கவனித்து வருகிறார். திரு. வி. க. துறவிபோல் எதிலும் பற்றின்றி எழுத வேண்டும் வாழ்கிறார். அவரை இன்னும் தமிழர் பயன் படுத்திக்கொள்ள திட்டமிடு.

திரு. வி. க. அறுபதாம் ஆண்டைத் தமிழர், சிறப்பாகக் கொண்டால் வது பற்றி யாரே மகிழார்? அவர் பெயரால் நாலைக்களும், சம்மார்க்க சபைகளும் ஏற்பட்டிட தமிழும் சமரச உணர்ச்சியும் பரங்குல மனைவியும் சிறந்த தொண்டு செய்தாலும். தமிழறிவு, சம்மார்க்க வழிவு, வைவுணவு, காட்டனபு, சிறைமுறையான இல்லற ஒழுக்கம் திவாவுக்கும் திரு. வி. க. ஏத்குப் பரியானாலை. இவற்றைத் தமிழர் போற்றுக.

"ஆண்டபோதினி"

சந்தா சிவரம்

வருடம் 1-க்கு தபாந்கலி புன்பட இந்தியா, சிலோன் கு 2—0—0 கடந்த கொண்டிருக்கிற வருடத்திய தனிச் சாஞ்சிகை கு 0—3—0 சென்ற வருடங்களின் தனிச் சாஞ்சிகை கு 0—3—0

ஒடுக்கட்டிற்குடும்பத்து நீதா சிலையாறு.

ஆண்டபோதினி ஆபில், தபால் பேட்டு, செ. 167, சென்னை.

சிம்மராசி

(சி பி)

வாரன வீதியின் பன்னிரு பாகங்களான ராசிகளுள் ‘அரிமலை’ அல்லது ‘சிம்மராசி’யும் ஒன்று. அது ராசிகளின் வரிசையில் ஐந்தாவதாக இடம் பெற்றுள்ளது; இயற்றமுற் கோளமான குரியனுடைய ஆட்சி விடு அது. ஆகஸ்டு சேப்டெம்பரில் வரும் ஆவணி மாதம் முழுவதும் அந்த ராசியில் குரியன் ஸஞ்சரித்து வரும். அதுவேளை பிறந்தவர்கள் அரிமலையினர்— சிம்மராசியோர் (100 People) எனப் பெறுவர்.

குரியனுடைய கிரணம் செல்லாத இடம் உண்டா? இல்லை. அதுபோல, இந்த ராசியோருக்கு எல்லாக் கலைகளிலும்—துறைகள் யாவினும் தக்க பிரக்ஞை இருக்கும். முன் அனுபவ மெதுவு மில்லாமலே புதிய துறைகளில் எதையும் மிக அனுயாஸமாகக் கையாளுங் திறமை இவர்களுக்கு உண்டு. இதற்கு இவர்களிடமுள்ள உள்ளுக்கு திருஷ்டியும்—தீர்க்க தரிசனமும் பெறிதும் துக்கொசெய்கின்றன. புத்தி பாகத் திறமைகள் அழுர்வங்கள் பலவற்றைக் காணுங்தனமை வாய்ந்தனவை. சாமான்ய வாழ்க்கையும்— உயர் திரு நோக்கும் கொண்டவர்கள். அதற்காக எத்தகைய தியாகத்திற்கும் தயாராக விருப்பவர்கள்.

ஆனால், குரியனது ஒளி எவ்விதம் சமதிருஷ்டியுடன்—எத்தகைய பேதங்களையும் கருதாது எங்கும் வீசுகிறதோ, அவ்விதமே இவர்களுடைய இதய நலன் விரிந்த நோக்குடன் சமதாமத்தைக் கோரி நிற்கும். குரியன் இடையீடின்றி ஒளி பெருக்க வருவதே போல ஏக்காலும் இவர்களுக்கு சேவை இருந்து வரும்.

இந்தப் பலன்கள் யாவும் பொது. ஒருவருடைய ஐந்தகத்தில் வரும் பாவங்களும்—அவற்றின் அதிபர்களும்—அவர்களுடைய பல புஷ்டியும் கொண்டு இப் பலன்கள் மிகு உயர்வாகவும்—சாமான்ய மாகவும் இருக்கும்.

அறிஞர், திரு. வி. க. ஒரு வீட்டே புருஷர். அவரைத் தமிழ் நாடு நன்கறியும். மொழி—சமயம்—அரசியல் ஆகிய துறைகள் அனைத்தினும் அவருடைய அரிய சேவை இருந்து வந்திருக்கிறது. பொதுநலன் கோரிப் பணி ஆற்றிய—ஆற்றி வருகிற எல்லோரி னும் இவர் தனிச் சிறப்புக்கு உள்ளியல். உயர்ந்த லட்சியங்களை யடைய இவருக்கு ‘ஸமரஸமே’ ஜிவனங்கும். இதனால் தான் இவர் எல்லோருடைய பற்றுள்ளதையும் கொள்கொள்கிறுக்கிறார். பெண்ணின் பெரும்மையையும்—உழைப்பின் மேன்மையையும் உள்ளவாறு கண்ட பெருந்தகை. புலமை மிக்க இந்நாவலர் பல நூற்களின் பேராசிரியர்; முதற்பெரு நூற்களின் விரிவிரயாளர். ஆராய்ச்சிக் கண்ணேடு அவர் தரும் விளக்கங்கள் தாக முடைய வர்களுக்கு தக்க ஒரு சமய சஞ்சிவி. மோத்தத்தில் அவர் சொல்லும் எழுத்தும் உயிருள்ளவை; ஜிவன் நிறைந்த இலக்கியங்கள்

அருள் சிறைந்த இலக்கியங்கள். அருள் சிறைந்த அவருடைய பேருள்ளத்தில் வெருக்கும் இட முனை.

இத்தகைய புனிதர் முன்னோய (கடந்த பரிவர்த்தி) சுபானு வருஷம்—ஆவணித்திங்கள்-12-ம் நாள் (1883-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 26-ே) இரவு மணி 10 நிமிஷம் 30 செக்கன்ட் 40-க்குப் பிறந்தார். அதுகால் இருந்த கிரகநிலைகளை இராசி குண்டலீயில் தந்திருக்கிறது. பலன் சிச்சயங்களுக்கு முக்கியமான ‘பாவகுண்டலீ’யும் அதை அடுத்து அறிஞர்களுடைய கவனத்திற்காக இடம் பெறுகிறது.

	கேது	ஒக்சனி சங்	
			குரு
அங்காரகன்	இராசி குண்டலீ	குர் சக்ரன்	
		ராகு	புதன்

(12)	(1) நெப்பிடி முன்	(2) சனி சங்	(3) குரு
(11)		பாவ	சக்ரன்
(10)	அங்காரகன்	குண்டலீ	குர்ய புதன்
(9)	(8)	(7)	(6) யுரேன் ராகு

பாவ ஸ்புடம்

கிரக ஸ்புடங்கள்

பாவங்கள்	ஆரம்பம்	மத்யம்	முடிவு
1-ம் பாவ	பாகலை 15 33.5	பாகலை 31 54	பாகலை 45 38.5
2-ம் "	பாகலை 45 38.5	பாகலை 59 23	பாகலை 73 07
3-ம் "	பாகலை 73 07	பாகலை 86 51	பாகலை 100 35.5
4-ம் "	பாகலை 100 35.5	பாகலை 114 20	பாகலை 130 35.5
5-ம் "	பாகலை 130 35.5	பாகலை 146 51	பாகலை 163 07
6-ம் "	பாகலை 163 07	பாகலை 179 23	பாகலை 195 38.5
7-ம் "	பாகலை 195 38.5	பாகலை 211 54	பாகலை 226 08.5
8-ம் "	பாகலை 226 08.5	பாகலை 239 23	பாகலை 254 07
9-ம் "	பாகலை 254 07	பாகலை 266 51	பாகலை 281 05.5
10-ம் "	பாகலை 281 05.5	பாகலை 294 20	பாகலை 310 35.5
11-ம் "	பாகலை 310 35.5	பாகலை 326 51	பாகலை 343 07
12-ம் "	பாகலை 343 07	பாகலை 359 23	பாகலை 15 33.5

கிரகங்கள்	பாகை	கலை
குர்யன்	132	52
சங்கிரன்	59	03
அங்காரன்	283	03
புதன்	150	29
குரு	93	06
சக்ரன்	123	57
சனி	47	26
ராகு	193	19
கேது	13	19
யுரேனஸ்	187	34
நெப்பிடிமுன்	30	43

உதய யாவத்தில் ‘நெப்பிடிமுன்’ அதன் மத்ய பாகையை அடுத்து ஆரோகணமாய எழுந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுவே உதயக் கிரகம் (Rising Planet) ஆகையால் ஜாதகத்தின் பலன்கள் முழு

வதையும் ஆனாம் கிரக (Ruling Planet) மாகிறது. உதய பாவன் க்ளாஸ் கேஷத்திர பாவத்தில் (நான்கா மிடத்தில், கேஷத்திர வலுப் பெற்று, லட்சிய பாவனை (எழுமாதிபதி) அங்காரக்னுடைய பார்வையில் இருக்கிறது.

தர்ம-கர்மன் (ஒன்பது-பத்து பரவாதிபன்) சனி, சௌர்யாதி பதி (மூன்றாமதிபதி) சந்திரனுடன் தன பாவத்திலும், கேஷத்திர பாவன (நான்காம் பாவன்) தூர்யன் இதய பாவன் (ஐந்தாம் பாவன்) புதனுடன் பஞ்சம் திரிகோணத்திலும், லட்சியபாவன் (எழுமாதிபன்) அங்காரன் இராஜ்ய பாவத்திலும் (பத்தா மிடத்திலும்) இடம் பெற்றுள்ளன.

சந்திரன்-அங்காரகன்-புதன்-குரு இங் நால்வரும் உச்சமே. இவர்களில் புதன்-குரு இவர்களுக்கு முறையே மூலத் திரிகோண-உச்ச பலங்கள் இருக்கின்றன. சந்திரன் பாவ மத்யத்தை அடுத்துச் செல்லும் ஆரோகணமாயினும், இராசி அந்தத்தில் இருக்கின்றது.

குருவின் அருள் அங்காரக்னுக்கும், அங்காரகன் விழி சுக்ர-சூர்யருக்கும், சனியின் பார்வை லாபத்தலத்திற்கும் கிடைத்திருக்கின்றது.

இவ்வித பலங்களில் ஹெனான் காலத்தில் அங்கார திசையில் தொடங்கி, தன-பஞ்சமாதிபதி புதனுடைய திசை இதுகால் நிகழுகின்றது. இதில் தனது புக்கி 1943-ம் எல் ஆகஸ்ட் 25-ே யுடன் ஓர்த்தியாகிறது.

ஜூதகர் நான்காவதான சனி திசையைக் கடந்து விட்டார். திசை வரிசையில் மாரகத்திற்குரிய சனி ஆதிபத்யரீதியாக தர்ம-கர்மனுய் சசி கூட்டில் சுபர் மனையில் வதிந்து-வர்க்கோத்தம் வலுவடன் இருந்தமையால், ஜூதக மாரகம் நிகழ்த்துவதற்கு ஏது வில்லை. எனினும், அதற்குரிய நிலைகளைப் பல அம்சங்களிலும் அத்திசையின் பிற்பகுதியில் சரியாய்த் தந்து, பரிசுத்தம் நிறைந்த நேர்மைகளுக்கு குரியதாக ஆக்கியிருக்கிறது.

இப்பொழுது நிகழும் திசாதிபன் புதன், தன-பஞ்சமங்களுக்கு உடையவன். கடந்த காலத்தில் நிறைவேறுவதற்கின்றி மிருந்த பலவும் விசேஷ செல்வாக்குகளுடன் இந்தத் திசையில் நிகழும். இதன் சரியான ஆரம்பத்தைத் தனதபகாரத்தின் மேல் காணலாம். ஜூதக பலன்களை ஆனாம் கிரகமான நெப்டுபுன் சாயன் ரீதியாக துலா ராசிக்குப் பிரவேசிக்கும் பொழுது முதல் நற்பலன் உண்டாகும்.

அறுபது ஆண்டு நாள்து சுபானு வருஷம் ஆவணித்திங்கள் 12-ம் நாளுடன் பூர்த்தியாகிறது. இவ் அறுபது ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாட யளியிறா நிகழத்துகின்றனர். அறிஞருக்கு இது ஏற்படுத்துகிறது. ஆனால், அத்துடன் மக்கள் கடமைனின்று விட வில்லை. அறிஞரின் அருள் கணிந்த உள்ளத்து உருவாக்கும் 'ஸமரஸ் ஸன்மார்க்கம்' உலகுய்ய எங்கும் நிலவு வேண்டும். அது தமிழ் சருகு!

தாமதமென்று?

(“விரசக்தி”)

“பாலவைப்பற்றே தேசப்பற்றுக்கு அடிப்படை” என்று எல்லோருந்தான் பறைசாற்றுகின்றனர். நானும் தான் சொல்லுகிறேன். ஆனால் நடை முறையிலே காணும். தமிழ் நாட்டில் தேசாமிமானிகள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலப் பித்தர்கள். தமிழ் அபிமானிகள் சிலர் இருப்பினும், தமிழில் வல்லுநரில்லை. அதேபோல் தமிழ்க் கலை நாள் பலர் உள்ளர். தமிழுக்காக மிகுந்த சேவை செய்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் தேசத்திற்கென்று சேவை செய்ய முன்வர வில்லை. இவற்றையே நேரில் காணுகிறோம்.

தென்னாட்டில் பாலாமிமானமும் தேசாமிமானமும் குற்றமற ஒருங்கே பொருந்திய ஒருவர் உள்ளென்றால் அவர் திரு. வி. கவி யாணசுந்தர முதலியாரே என்பதில் சங்கேதக்மேயில்லை. அவர்கள் தமிழுக்காகவும் பாடு பட்டார்கள்.—இனியும் தன் வாழ்நாள் முழு வதையும் தமிழுக்காகவே அர்ப்பணம் செய்யத் தயாரா யிருக்கிறார்கள். அதுபோல் தேசத்திற்காகவும் பாடு பட்டார்கள். இந்தியத்தாயின் தனிப்புதல்வன் என்ற பெருமை பெற்றார்கள்.

தேசாமிமானிகளிலும் தொழிலாளர்களுக்கென்றே உழைப்பவர் மிகச் சிலர். தொழிலாளர்களிடையே கூடி, உழன்று, இனப்துங்பங்களைப் பகிர்ந்து, அவர்களில் ஒருவராக நின்று போரிடுபவர்கள் அதனிலும் குறைவு. திரு. வி. க. இக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்த புரட்சிவீரர். அதனுலேயே அவர் என்றால் இளைஞர்களுக்காகவே காட்சியளிக்கிறார். இன்றும் இளைஞரிடையே குலவித் திரியவே அவர் பெரிதும் விரும்புகிறார். அவரின் சக்தி வளர்த்திறை போன்றது. வயது ஆக ஆக சக்தியும் வளர்கிறது. இயற்கையின் கியதிக்கு அவர் ஒரு விலக்கு.

எழுதும்போது சக்திவாய்ந்த தமிழை உபயோகிப்பது அவ்வளவு சிரமமன்று. அதைப் பேச்சிலும் திறம்படக் காட்டுவது முடியாத காரியம். “திரு. வி. க. இதை எழுதினாரா பேசினாரா?” என்று நாம் பேதம் காண முடியாது. அவ்வளவு வன்மையாக செந்தமிழுப் புரியும்படி பேசுவார். இந்த சக்தியை வேல்ரூவு ஸிடம் காண்பது அரிது. அதிலும் இவர் ஒரு விலக்கு.

இவரின் திறமைக்கும், சேவைக்கும் தமிழ் நாட்டின் தனிப்பெருந் தலைவராகத் திகழ வேண்டியவர். ஆனால் பதனி வேட்டையாட விரும்பாத ஆடம்பரமற்ற உள்ளமும், தேசியக் கட்சியிலும் ஒரு கூட்டத்தார் செய்த குழ்ச்சீயும் அதைத் தடுத்தன. திரு. வி. க. மறைமுகமாகவே உழைக்க விரும்பினார். அதனுலேயே கணிதி

இவள்ள ஊழல்களைக் கண்டு விலகி நின்று சேவை புரிகின்றார். அது அவரின் பெருந்தன்மையையீடு காட்டுகிறது. அதனால் தமிழர்களின் உள்ளங்தரங்கத்திலே தலைவராக மலருகிறார்—சொபிக்கிறார்.

வங்காளத்திலே உதித்திருந்தால் இவரை உலகமே வியங்கிறுக்கும். நோபல் பரிசு இவரை கோக்கியிருக்கும். இக்குற்றம் தமிழர்களாகிய நம்முடைய குற்றமாகும். பல வருடங்களாக இதைச் செய்து வருகிறோம். வங்காளத்திலே இராமகிருஷ்ண பாமஹம்சர் பிறந்தார். அதே காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் இராமவிங்க சுவாமிகள் உதித்தார். இராமகிருஷ்ணர் சொன்ன விஷயங்களை இராமவிங்க சுவாமிகளிடம் கவிதையாகக் கண்டேராம். ஆனால், பாமஹம்சருக்கு விவேகாநந்தர் தோன்றினார். உலகமே பாமஹம்ஸரின் பெயரை உச்சரிக்கிறது. இராமவிங்க சுவாமி கனுக்கு தமிழர்களாகிய நாம் கைம்மாறு செய்ய மறந்தோம்.

அதுபோல் வங்காளத்தில் கவிதாகூர் பிறந்தார். வங்காளி கள் அவரின் கவிதா திறமைக்கு தலைபணிக்கு சேவை செய்தனர். நோபல் பரிசு கதறிக் கொண்டு வந்தது. தமிழ் நாட்டில் கவிதாக்கரைப்போல் திரு. வி. க. பிறந்தார். அறிஞர்களைப் போற்றும் சக்தியும், அவர்களை விளம்பரப் படுத்தும் திறமையும் நம்மிடையே குறைவு. அதனாலேயே நம் தமிழ் பின்னடைந்து காணப்படுகிறது. “எட்டுத்திக்கும் சென்று கலை கொண்டு தமிழில் சேர்ப்பீர்” என்று பலரும் அலறினார். அதை நாம் செய்ய மறந்திருக்கிறோம். திரு. வி. க. வின் கலைத் திறமையையும் சேவையையும் என்று போற்றப் போகிறோம்? அவற்றின் சக்தியை என்று ஆனங்தித்துக் கொண்டாடப் போகிறோம்? வங்காளி ஒருவன் இவ்வளவு ஒரு பொக்கிஷத்தை—ஒரு அறிஞரைத் தண்ணிடத்தே வைத்துக் கொண்டு சம்மா இருப்பானு? இதற்குள் ஆனங்தத் தாண்டவம் புரிந்திருப்பான்—ஏ.த்தாடிக் கொண்டாடி மகிழ்ந்திருப்பான். உலகெங்கும் சென்று ஒலமிட்டிருப்பான். சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். நான் கூறுவது சற்று ஆச்சரியமாகவே மிருக்கும் கலையுணர்ச்சியை நமது திரு. வி. க. வைச் சிந்திப்பீர்களாயின் மைது குற்றத்தை உணருவீர்கள்.

எதையும் விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை நம்மிடையே அதிகமாக உண்டு. ஞானமார்க்கத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இக்குணம் வேண்டியதுதான். ஆடம்பரமற்ற யாழ்க்கையை அதுவே தருகிறது. இயேசுவின் மலூப்பிரசங்கத்தை திரு. வி. க. தன் வாழ்வின் கொள்கையாகக் கொண்டதும் இப்பாரமார்த்திக ஞானத்தின் உணர்ச்சிதான். ஆனால் அதை அளவிற்கு மீறி விட்டுவிடுவதுதான் கூடாது எனக்கிறேன். உலகில் உள்ளவரை ஆடம்பரம் வேண்டியதுதான். புகழை விரும்ப வேண்டியதுதான். பதனி வெட்டகையும் சிறிது வேண்டத்தான் வேண்டும். இதுவே புரட்சி மனப்பான்மையை அளிக்கும். இந்தக் குணத்தை

உயரிய பெரியார்

(K. வைத்தியதான்)

ஓரு நாட்டில் ஒருவர் ஏதேனும் ஒரு துறையில் புலமை பெற்றதாலோ, வாழ்க்கையில் சிரிய ஒழுக்க முடைத்தலாலோ, தேசாபிமானம் மிக்கமையாலோ அல்லது உயரிய தவப் பணி பூண்டமையாலோ, அன்னவர் பெரியார் எனப் பலராலும் மதிக்கப்படுவர். இது தொன்மை தொட்டு வந்த வளமையாகும்.

இற்றை நான்று 60-ம் ஆண்டு பூர்த்தியுறப் பெறும் திருவாளர் திரு. வி. கவியாணசங்தர முதலியார் அவர்கள் மேற்கண்ட எல்லாப் பண்புகளும் பெற்ற உயரிய-சிரிய-பெரியார் என்றால் அதை யாரே மறுக்க வல்லார்?

விசிவரை

ஏற்குறைய பத்தாண்டுக்கு முன்னே அவர்கள் திருவாளர் அரசர் கல்லூரியில் ‘மாணவர் கடமை’ என்பது பொருளாக ஆற்றிய அரிய பெரிய விரிவுரை இன்னும் என உள்ளத்தை விட்டகல்லிலை. அப்பால் 1935-ல் சென்னை திருவள்ளுவர் கழுத்தின் தொடக்க விழாவின்போது அவர்கள் மதுர மொழிகளைக் கேட்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது.

சிலருடையன் போல் அவர்கள் சொற்பொழிவுகள் ‘வழ வழி’ என்றிருப்பதில்லை. ஆணித்தரமான அழகான அந்தப் பேச்சின் சக்தி அபரி மிதமானது. எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கேற்ற கருத்துக்களையும் அவற்றை விளக்க வேண்டிய மேற்கோள்களையும் அணி அணியாக அவர்கள் தமது விரிவுரையில் அமைத்துக் காட்டும் நேரமை மிகச் சிரியதாகும். இடையிடையே மேல் நாட-

வங்காளிகளிடையே அதிகமாகக் காணலாம். இதுவே வங்காளத்தை உயர்ஸ்தானத்திலே வைக்கிறது.

நமது பெருந்தவத்தால் திரு. வி. க. வைப் பெற்றேரும். எனக்கெட்டிச் சும்மா விருக்கிறோம்? என் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்? அவரின் சஷ்டியப்பத பூர்த்தி விழா நமக்கு ஒரு அரிய சந்தர்ப்பத்தை அளிக்கிறது. அதை முழுத்திறமையுடன் உபயோகித்துக் கொள்ளுவோமாக! தமிழ்நாட்டுக்கும் அவரின் திருநாமம் ஒலிக்கட்டும். அவரைப்பற்றிய சொற்பொழிவுகள் விகழ்டும். அவரின் அரிய நூல்கள் வெளி வரட்டும். “இறைவா, எமது திரு. வி. க. பல்லாண்டு எம்மிடையே இருந்து திகழ அவருக்கு கிண்ட ஆயுனும் அழியாக் கீர்த்தியும் அருள்புரிவாயாக!” என்று பிராச்த்தணைகள் ஒலிக்கட்டும்!

டினுர்களது அபிப்பிராயங்களும் கருத்துகளும் ‘பொல பௌல’ வென்று உதிரும். தமது விரிவரையே முடித்த சின்னர் அதை மக்களுக்கு சினைப்பூட்ட வேண்டி மீண்டுமோர்முறை அதன் சுருக்கத்தை எடுத்துக் கூறத் தயங்கியதில்லை.

அரசியல் மகாநாடுகளில் அவர்கள் தலைமை யேற்கச் சென்ற தலங்கள் தோறும், முதன்முதலாக அத்தலத்தின் பெருமைகளையும், சரித்திரக்குறிப்புகளையும் விவரித்ததிற்கே தாம் எடுத்துக் கொண்ட பொருளாப்பற்றிப் பேசவார்கள். அவர்கள் விரிவரை முடிந்த சின்னர், இளைஞர்களும், ஏணையரும் அவர்களது அறி வுரை கேட்க அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்வார்.

நூல்கள்

அவர்கள் தமிழ்த் தாய்க்குச் செய்தளித்திருக்கும் பணிகள் அளவற்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு விலை மதிப்பற்ற மாணிக்கமாகும். மனித வாழ்வைப் பண்படுத்தி அமர வாழ வாக்க அவர்கள் தம் நூல்கள் வாயிலாகப் பெரிதும் முயன்றிருக்கின்றார்கள். அவை தமிழ்நாடு உள்ளாவும், உலகம் உள்ளாவும் அழியா வரம் பெற்றவையாகும்.

‘மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்’, பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை நலம்’ முதலான நூல்கள் அனைத்தும் தமிழ்நாட்டுச் சிந்தாமணிகளாவன. நூல்கள் தோறும் பல புலவர்களது கவிகளும், நாயன்மார்கள் ஆழ்வார்கள் முதலான பெரியார்களது தோத்திரக்குறிப்புகளும், குறள் மணிகளும் அங்குகே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு நூலையும் பல அத்தியாயங்களாகவும் ஒவ்வொன்றையும் பல தலைப்புகளுள்ள பகுதிகளாகவும் பாகுபாடு செய்திருப்பது மிகவும் அழகாயிருக்கின்றது. தீந்தமிழ் நடையில் சிறு சிறு சொற்றெழுடர் அமைந்த வாக்கியங்களில் அவர்கள் வரைந்திருப்பது வெகு நேர்த்தியான து.

இந்தகைய பொதுநல் சேவையையே தமது பணியாகக் கூடுதலாக விகிதமாக கவியாண்சங்தர முதலியார் அவர்கள் எல்லாச் சப்பக்காட்டு விளைவும் பல்லாண்டுகள் வர்஘வும், அவர்கள் தளது இன்னும் பல இறைகளிலும் தம் சேவை செய்துவர இனருள் சுரக்கவும் விளாம் வல்ல இறைவனை இறைஞர்களிறேன்.

வாகக நேயர்களுக்கு

குறிப்பிட்டிருந்த வண்ணம் இந்த ஆவணிமாத இதழ் குழுக்கும் தமிழ்நாட்டிப் பேரநினர்கள் பலரைக் கொண்டு எழுதுவித்து திரு. வி. க. வைப் பற்றிய கட்டுரைகளை வெளியிட்டு திரு. வி. க. மணிவிழா மலராகச் சமரப்பித்த திருக்கிழேம்; ஆதலால், ‘வார்தா நினைவுகள்’ ‘தேவதேவி’ ‘ஜ்யோதிஷ் பல ரக்கண்மய்’ ஆகிய தொடர் கட்டுரைகள் வெளியிடப் படவில்லை. அதை இதழிலிருந்து, அவை வழக்கம் போல் தொடர்ந்து வெளிவரும்.

—ஆசிரியர்.

கபானு ஒரு ஆவணியீ நவக்கிரக * நிராயன சுத்த ஸ்புடம்
 (இந்தியா ஸ்டாண்டர்ட் கடியாரமணி-சென்னை காலை 7-மணிக்கு)

ஏ தி	நகநத்திர ஓஹாஸர	குரி யன்	சங்கி ரன்	அங்கா ரகன்	புதன்	குரு	சக்கி ரன்	சனி	திராகு			
										ம	ஈ	பா
1	21 38 02	119 50	317 02	33 02	144 49	107 24	147 35	61 12	112 31			
2	21 41 59	120 48	331 41	33 37	145 10	107 37	147 30	61 17	112 27			
3	21 45 55	121 46	346 21	34 12	147 31	107 50	147 25	61 22	112 24			
4	21 49 52	122 44	0 10	34 46	148 48	108 44	147 15	61 27	112 21			
5	21 53 48	123 42	14 00	35 21	150 05	108 18	147 04	61 32	112 18			
6	21 57 45	124 40	26 57	35 55	151 19	108 29	146 49	61 37	112 15			
7	22 01 42	125 38	39 55	36 30	152 33	108 40	146 34	61 42	112 12			
8	22 05 39	126 36	52 12	37 04	153 43	108 54	146 15	61 47	112 09			
9	22 09 35	127 34	64 30	37 38	154 52	109 08	145 55	61 51	112 05			
10	22 13 32	128 32	76 24	38 11	155 57	109 21	145 32	61 55	112 02			
11	22 17 28	129 30	88 19	38 44	157 02	109 34	145 08	62 00	111 59			
12	22 21 25	130 28	100 06	39 17	158 02	109 47	144 40	62 05	111 56			
13	22 25 21	131 26	111 53	39 50	159 09	110 00	144 12	62 09	111 53			
14	22 29 18	132 24	123 45	40 22	159 58	110 13	143 41	62 14	111 49			
15	22 13 14	133 22	135 37	40 54	160 53	110 25	143 09	62 17	111 46			
16	22 17 11	134 20	147 49	41 26	161 42	110 37	142 36	62 21	111 43			
17	22 41 07	135 18	159 51	41 58	162 31	110 50	142 02	62 25	111 40			
18	22 45 04	136 16	172 18	42 29	163 13	110 03	141 26	62 29	111 37			
19	22 49 01	137 14	184 46	43 00	163 55	111 15	140 50	62 33	111 33			
20	22 52 58	138 12	197 42	43 30	164 30	111 28	140 14	62 37	111 30			
21	22 56 54	139 00	210 38	44 00	165 04	111 40	139 37	62 40	111 27			
22	23 00 51	140 08	224 08	44 30	165 30	111 53	139 00	62 44	111 24			
23	23 04 47	141 06	237 39	45 00	165 55	112 05	138 22	62 47	111 21			
24	23 08 44	142 04	251 48	45 29	166 10	112 18	137 46	62 51	111 17			
25	23 12 40	143 01	265 57	45 58	166 25	112 30	137 10	62 54	111 14			
26	23 16 37	143 59	280 40	46 26	166 29	112 42	136 36	62 57	111 11			
27	23 20 33	144 57	295 23	46 55	166 33	112 54	136 02	63 00	111 08			
28	23 24 30	145 55	310 19	47 24	166 25	113 06	135 30	63 03	111 05			
29	23 28 26	146 53	325 16	47 50	166 16	113 18	134 58	63 06	111 02			
30	23 32 23	147 51	339 54	48 17	165 54	113 30	134 29	63 09	110 59			
31	23 36 20	148 49	354 33	48 44	165 31	113 42	134 00	63 11	110 55			

ஆராய்க் காட்சி:—6 முன் இரவு மணி 12-10க்கு சகிக்கு வடக்கில் பா 3-20ல் குஜ-கந்தி சமாகமம். 8 முன் இரவு மணி 11-50க்கு சகிக்கு வடக்கில் பா 2-40ல் களி-கந்தி சமாகம். 12 ம் இரவு மணி 1-50க்கு சகிக்கு வடக்கில் பா 1-50ல் குரு-கந்தி சமாகமம்.

பிரவேஸ்யுக்:—4 ம் இரவு மணி 5-26க்கு புதன் கிழம் மிருந்து கூடிய ராசிக்குப் பிரவேஸிக்கும். 14 ம் சக்ரன் மேற்கீட்டு வக்ராண்தியும். 25 ம் கிழக்கில் வக்ரோதயம். 22 ம் பாழுய்யம்.

* அயனும்சம் பா-22 கலை-56 வகை 15-7548 கூட்ட சாயன ஸ்புடம் வரும்.

+ ஆறு ராசி அல்லது பாகை 180 கூட்ட தேவ ஸ்புடம் வரும்.

“அனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

சுபாலு, ஆவணிமீ கவியுகாதி 5045, சாவிவாகனம் 1863
பசுவி 133, கொல்லமாண்டு 1119, ரஹிரா 1362

79 இங்கிலீஸ் 1943-லூ ஆகஸ்ட்—1943-லூ செப்டம்பர்

குறிப்பு	திதி	நகூத்ரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்		
				செவ்	சனி	கே
1	17 செவ் துதி 34-17	சத 16-51	மர 60	விழ்ணுபதி புண்ய காலம்		
2	18 புத திரு 29-23 மூர் 13-11	அ 13-11 சி	கரிநாள், சுபம் விளக்க			
3	19 வியா சது 25-17 மூட 10-27	சித்தி 60	கஜ்ஞாவி திருதிமை			
4	20 வெள் பஞ்ச 21-38 மே 8-23	சி 8-23 அ	பகுள சதுர்த்தி, கோழுஜை			
5	21 சனி சஷ்டி 19-09 அச 7-47	சித்தி 60	மருந்து செய்ய			
6	22 ஞா சப் 17-56 பக் 7-45	ஏ 7-45 சி	கிருந்திமை விரதம்			
7	23 திங் அ 17-27	கார் 9-33	ம 9-3 சி அ			
8	24 செவ் நவ 18-41	க்ரோ 12-07	அ 12-07 சி			
9	25 புத தச 21-07	மிரு 16-17	சித்தி 60			
10	26 வியா ஏ 24-33	திரு 20-57	ம 20-57 அ	4-கண்-புத	அரு	
				25-வ-புதன்	ராகு	
11	27 வெள் து 29-25	புன 26-24	சித்தி 60	கே	30-வ-சக்கி	து-பு
12	28 சனி திர 34-13	புச 32-56	ஏ 32-56 மே			சக
13	29 ஞா சசி 39-07	ஆ 39-35	ஏ 39-35 ம			
14	30 திங் பக் 43-48	மக 45-36	ம 45-36 சி	அமராவணம் விரதம்		
15	31 செவ் மீர 48-09	மூர் 50-57	ஏ 50-52 அ	பாத்திரபத சத்தம்		
16	1 புத துதி 51-07	உத 55-48	அ 55-48 ம	ஆயுதம் பயில-பசிற்ற		
17	2 வியா திரு 53-23	அ 60-00	சித்தி 60	சாமோபா கர்மம்		
18	3 வெள் சது 54-37	, 0-09	அ 0-09 சி	நீரிநாயக சுருந்தி		
19	4 சனி பஞ்ச 53-56	சித்தி 2-23	ம 2-23 சி	ரிவி பஞ்சமி		
20	5 ஞா சஷ்டி 52-12	ச 3-07	ஏ 3-07 ம	சஷ்டி விரதம், குர்ய சஷ்டி		
21	6 திங் சப் 49-17	கி 2-58	ம 2-58 சி	அழக்தாபரண சப்தமி		
22	7 செவ் அ 45-34	அணு 1-47	ஏ 1-47	துர்வாஷ்டமி, ஜெயேஷ்டத்தூரா		
		கே 59-23	ம 59-23 அ	ஜெயேஷ்ட கொரீ விரதம்		
23	8 புத நவ 40-51	மூல 56-27	ம 56-27 அ	நந்த நவமி, ஆவணி மூலம்		
24	9 வியா தச 55-23	மூர் 52-49	சித்தி 60	கீரி விரதாரம்பம்		
25	10 வெள் ஏ 29-21	உத 49-13	ஏ 49-13 ம	பரிவர்த்தன ஏகாதசி		
26	11 சனி துவ 23-27	திரு 44-58	சித்தி 60	சவிசிரதோஷம்		
27	12 ஞா திர 17-25	அ 40-47	ம 40-47 சி	விவாகாதிகள்		
28	13 திங் சசி 11-24	சத 37-12	ஏ 37-12 ம	அனந்த விரதம்		
29	14 செவ் பக் 6-03	மூர் 33-36	ம 33-3 சி அ	மஹாளயாரம்பம்		
30	15 புத மீர 1-09	ஏ 35-24	ஏ 35-24 ம	பாத்திரபத பகுளம்-அகுண்		
31	16 வியா திரு 53-27	க்ரோ 28-17	ஏ 28-17 அ	ய சயன விரதம் ப்ருஹத்தூம் விரதம்		

EDITED, PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMY MUDALIAR,

AT THE “ANANDA BODHINI” PRESS,

NO. 6, LAWYED CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS.

சார்வமேக நிவாரணத் தைலம்

இதன் விலை ரூபா 1-8-0. தபாற்க, வி வேறு.

எலிக்ஸிரன்

மேகரோக நிவாரணி !
தாது விருத்திக்கு நிர்ற்றது !!

மலையாள அஷ்டாங்க முறைப்படி மலையாளத்தில் தயார் செய்தது.

பத்தியம் கிடையாது. ருசிகரமானது. இரத்த சத்திக்கும் இரத்த விருத் திக்கும், தசை விருத்திக்கும், தாது பலத்திற்கும் இது ஒரு அமிர்த சஞ்சீவி யாகும். நாள்பட்ட வெள்ளை, வெட்டை, மேகவியாதி, துர்நீர், மூலச்சூடு, நரம்புத் தனர்ச்சி, வீரியக் குறைவு, விங்கப்புணி, விங்கப் புற்று, மேகப் படைகள், உடம்பு ஊரல், அஜீரணம், மலச்சிக்கல், கைகால நோவு, மயக்கம், இடுப்பு வலி, மூத்திரநோய் முதலிய எல்லாவிதமான மேக வியாதி களைப் போக்கி, புத்துமீர் அளித்து இல்லை இன்பத்தை அனுபவிக்கச் செய்து, யௌவனத்தைத் தரும். ஆன் பெண் யாவரும் சாப்பிடலாம்.

20-நாள் ஏருந்து 40-வேளைக்கு (பூஜை குண்டுக்குப் பேரதுஷாஸ்து) ரூபா 2-0-0

குண்மக் குடாபி

ஸ்டமக் பவுடர்:
ஆபரேஷன் தேவையில்லை:

சுகலவித வயிற்றுவலியையும் Appendicitis என்னும் வயிற்றிலுண்டாகும் வியாதியையும், புண்களையும், வயிற்றை ஆபரேஷன் செய்யாமல் இம்மருந்து உத்தரவாதத்துடன் குணப்படுத்தும். இம்மருந்து மலையாள அஷ்டாங்க முறைப்படி தயார் செய்தது. (அல்சர்), அஜீரணம், மலபந்தம், குடிலிரைச்சல், புளியேப்பம், வழிற்றுக்குத்தல், குடல்புணி, ரணம், சுதை வளர்தல், குலைக்கட்டி, ஈரலில் சுதை வளருதல், ருணமம், சாப்பிடும் முன்னும் மின்னும் வயிற்றில் உண்டாகும் வலி இன்னும் பலவிதமான வியாதி களையும் குணப்படுத்தும்.

30-நாள் 60-வேளை ஏருந்து விலை ரூபா 2-8-0

திரு. வி. க. மணிவிளா வெளியீடு.

“ஜீவர்” திட்டாய
உன்னத சமூக சித்திரம்

“பான் ஏன் பெண்ணையெப் மிறந்தேன்?”

(விதவைப் பேண்ணேருத்தியின் உள்ளம் உருக்குங் கதை)

திருத்தமான இரண்டாம் பதிப்பு

‘சாரதா வித்யாலயா’ தலைவி கோதரி ஆர். எஸ். சப்புலட்சுமி,
பி. ஏ., எஸ். டி., பண்டிதை அசலாம்பிகை ஆகியோர்
சிறப்புரைகள் கொண்டது.

இக் கதையில் வரும் கதாநாயகி காமாட்சியின் சித்திரம்
தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவிவரும் வைதவ்யத்தின் சித்திர
மாகும்.

“மண்பிறந்த மறிகடல் கூறி உகைத்தில் வாழ்யவரில்
பெண்பிறந்தார் யான்பட்ட பெருந்துயரம் யார் பட்டார்?”

என்று காமாட்சி கைம்மை நிலையில் தான் அனுபவித்த கஷ்டங்
களை விளைத்துக் கதறுகிறார். அவள் தன் சயசரிதையைக் கூறு
வது வாயிலாக, பெண் குலத்தின் சரித்திரத்தையும், பெண்மணிகளின் உள்ள உணர்ச்சிகளின் எழுச்சி வீழ்ச்சிகளையும் ஒன்றே
டொன்று ஒன்றியும் பகைத்தும் உண்டாக்கும் விளைவுகளையும்
நன்கு விவரிக்கிறார்.

ஆண் பேண் அனைவரும் படிக்கவேண்டிய சிறங்கத் துத்தகம்
அழகிய சித்திரப் படங்களுடன் வெளிவந்து விட்டது!

**இன்றே ஒரு மிரதிக்கு ஆர்டர் செய்யுங்கள்
விலை ரூபாய் ஒன்று.**

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பேட்டி நே. 167, மதராஸ்.

